

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á

Chương 1

I. Nhiệm Vụ Mới (1)

- Hừm ! Kể từ khi tên trộm khét tiếng RX79 bị bắt , chúng ta đã được thanh thản thế này, nhưng chị lại cảm thấy chán quá, tay chân mỗi mệt ghê. Zane phàn nàn.
- Uh nhỉ ! Lâu lắm rồi không có nhiệm vụ nào mới cả, xã hội yên bình thế này thiệt sao ? em chẳng tin. Cô út Sara lên tiếng .
- Lúc làm nhiệm vụ thì chúng ta lại phàn nàn. còn bây giờ thì.... bởi vậy con người kỳ ghê. Nhưng mỗi lần làm nhiệm vụ lại được đi du lịch, lại có những kỷ niệm vui. Alex tán đồng với ý kiến của Sara.
- Không lẽ chúng ta cứ ngồi ở nhà vừa ăn, vừa xem truyền hình thôi sao ? Sara mệt mỏi nói.
- Hay cứ như thường ngày nha, đi siêu thị thư giãn đi. Zane đề nghị.
- Có lẽ đây là ý kiến hay trong ngày.
- Em không hiểu sao chị lại chọn bộ đồ này nữa, vừa “Sến ” lại còn quái nữa”. Alex bực dọc nói.
- Thôi nào, đây là ý thích của chị chứ bộ, em nên tôn trọng người ta chút chứ.

- Nhưng em thấy nó không có hợp với chị chút nào, với lại càng không hợp với biệt danh Venus.
- Ý em là sao, không lẽ chị mặc gì cũng theo ý em.
- Các chị
- Im, cả hai quay lại nạt Sara.
- Đây là góp ý của em, chị không đón nhận thì tùy chị thôi.
- Các chị nè, nghe em nói được không. Sara thét lớn.
- Chuyện gì vậy Sara ? Alex và Zane hỏi.
- Đã có nhiệm vụ mới cho chúng ta rồi nè, căn cứ Ròng vừa mới nhận đấy.
- Sao em không nói sớm.
- Nãy giờ các chị có cho em lên tiếng đâu mà nói với không.
- Nhưng em cũng phải nói cho bọn chị biết tin này sớm chứ.
- Tất cả có đi không nè, trễ bây giờ. Alex nhắc nhở.

Asians' Office

Căn cứ Ròng hiện ra trước mắt ba cô gái, mọi sinh hoạt ở đây vẫn diễn ra bình thường nhưng đối với họ thì thật là mới mẻ, mọi thứ điều lạ, họ nhớ nơi này, nhớ những công việc được giao và nhớ cả người đỡ đầu, người đưa cho các cô các nhiệm vụ mới.

- Chúng con chào chú a.
- Oh, chào các cô con gái của ta, các con khỏe không, những ngày nghỉ êm đềm đó các con nghỉ sao ?
- Chán lắm chú a., bọn cháu chỉ muốn vừa du lịch vừa phá án thôi, như thế mới hấp dẫn. Sara lên tiếng.
- Thế à, biết thế chú đã tìm các cháu lâu rồi, ở đây chú rồi cả lên.
- Tội nghiệp chú Saro đáng thương quá. Zane lên giọng thương xót.
- Mà chú Saro nè, nhiệm vụ lần này như thế nào vậy chú. Sara hỏi.

- Uh nhỉ ! Gạt chuyện tư qua đi, chuyện công đây.

Trên màn hình bắt đầu hiện ra những tài liệu có liên quan đến nhiệm vụ lần này, vật bị lấy là một chiếc nhẫn nam một viên kim cương bảy màu rất đẹp, có giá trị lớn. Vụ đánh cắp đã gây thiệt mạng hai nhân viên giám sát. Đây là chiếc nhẫn rất quý và nó có cả giá trị về chính trị giữa ThaiLand và Singapore. Vì thế các cháu phải sang Singapore để tìm hiểu và phá vụ này.

- Gay đấy, không biết quan hệ hai nước có xấu đi không nhỉ. Zane bày tỏ suy nghĩ của mình.

- Em nghe nói chiếc nhẫn đó là do vua ThaiLand tặng đấy.

- Sara nói đúng đó, vì thế công việc chúng ta là tìm ra thủ phạm và chiếc đem đặt lại vị trí cũ.

- Chúng cháu đi Singapore hả chú Saro. Sara hỏi.

- Phải, giấy tùy thân, hộ chiếu, hành lý chú điều chuẩn bị xong cho các cháu rồi.

- Chú Saro này, không lẽ thủ phạm lại muốn chia rẽ sự hợp tác hai nước à, cháu không nghĩ thế đâu, quốc vương ThaiLand đâu phải là chỉ tặng riêng vật đó. Alex lên tiếng.

- À, thì ra nãy giờ cháu không nói gì là để suy nghĩ vấn đề này à ?

- Vâng ạ.

- Chị Alex nè, có lẽ chiếc nhẫn ấy quý nhất thì sao ?

- Nhưng họ có thể không phải là ăn trộm như những tên khác

- Vì đây là vật có giá trị mà chính quốc vương tặng không chừng đó Alex ạ. Saro nói.

- Như vậy tại sao họ không lấy luôn những thứ như cây gậy ngọc quý, hai mảnh da con bạch hổ ?

- Chị không biết Alex ạ, đừng hỏi chị.

- Chúng ta qua đó điều tra sẽ rõ ngay thôi, ở đây đoán già, đoán non cũng vô ích thôi. Sara đề nghị.

- Đúng đấy, các cháu đi đi.

- Vâng ạ .

- Cẩn thận đó nha, lần này không nên khinh địch đó.

- Yes Sir !!!

Rồi chiếc máy bay của căn cứ Ròng với vận tốc rất nhanh như chớp hướng thẳng về phía đất nước sạch và xanh, một thiên vương ở châu Á, nơi có một âm mưu cần họ giải quyết. Chính là Singapore. Singapore

- Hura ! quả thật không khí ở đây khác hẳn mọi nơi, không hổ danh với tên gọi sạch và xanh. Sara trầm trồ khen.

- Thời trang cũng tuyệt đấy chứ. Zane nói.

- Nhưng chắc rằng em sẽ không mua cái nào, vì nó giống với ý thích của chị.....

- Alex, em lại nói lại chuyện cũ nữa à.

- Hi.....hiiii có sao không nè.

“Á”

“Bịch”

- Không sao đấy chứ cô bé, đi đường cẩn thận nha. Chàng thanh niên nói.

- Vâng ạ., em xin lỗi ạ .

- Ha....haha không có gì đâu, nhìn các em chắc là đi du lịch ?

- Vâng ạ , anh cũng thế à ?

- Oh không ! Bọn anh là sinh viên du học từ Việt Nam sang.

- Các anh giỏi quá.

- Không đâu, chắc có duyên thôi, cho anh làm quen cô bé được

không.

- Oh, tất nhiên rồi, tên em là Alex Rexa Williams (tên Việt Nam là Huỳnh Giao Phương).

- Sao lại có họ nước ngoài nhỉ?

- Ba em là người ngoại quốc nhưng mất khi chúng em còn nhỏ.

- Nhưng nhìn em chỉ giống người châu Á thôi.

- Hiiiiiiii vì chúng em giống mẹ mà.

- Hiiiiiiiiiiii

- Nice name (tên đẹp quá). Anh tên là Randy. Randy Nguyễn. (Randy Moore)

- Đây là chị em Zane Rexa Williams (Huỳnh Tuyết Thanh) còn đây là cô Út Sara Rexa Williams (Huỳnh Lam Tuyền).

- Các em dễ thương giống như cô em họ anh quá. Một chàng thanh niên khác lên tiếng.

- Hiii...hiiiiiiiiiiiii

- Uh, anh xin tự giới thiệu anh là Peter. Peter Nguyễn (Peter Tunner)

- Chúng ta mới quen nhau, hay đi ăn đi, sẵn tìm hiểu nhau nha. Sara đề nghị.

- Tất nhiên là được rồi. Cả nhóm cùng tán đồng.

Cuộc trò chuyện kéo dài tới vài giờ, mọi người cảm thấy rất vui vì làm quen được bạn mới, là người đồng hương nói đất khách.

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á

Chương 2

- Công nhận hai anh ấy đẹp trai quá các chị nhỉ !
- Uh, nhưng chị thích anh chàng Peter hơn à. Zane nói.
- Hai anh ấy vui tính, với lại hiểu biết cũng nhiều đấy. Alex nói xen vào.
- Chị thì cứ tối ngày chọn mẫu người uyên thâm như chị không à.
- Ha...haaaaaaaaaa chứ sao, dù sao ta cũng là người được mệnh danh là "Công Chúa trí tuệ " mà, đâu phaie ai cũng có thể chọn được.
- Trời ơi. "chờ anh hỏi ""Chảnh" quá đi " hiiiiiiiiii
- Hai người ăn hiếp mình em, bắt đền nè.....
- Thôi thôi em hông dám nữa đây, chị tha cho em. - Mấy anh ấy có cho địa chỉ, cả số Phone nữa" nè, các chị gọi làm quen nữa" không ?
- Thôi đi, ai lại như vậy, cứ để mấy anh ấy gọi trước đi. Bọn mình cũng có cho anh ấy mà. Zane nói
- Uh vậy cũng được.
- Thôi chúng ta về khách sạn nghỉ mệt, mai phải bắt đầu công việc rồi.
- Cũng được, chị cảm thấy mệt mỏi đấy. Alex ơi, chị với em đi tắm hơi.
- Vâng, em rất thích.
- Các chị chơi kỳ quá à, biết em ghét tắm hơi nên các chị đi chứ gì ! Ghét !
- Sao lại nghĩ vậy, thôi đi đi bọn chị sẽ tập cho em cho. Zane yêu cầu.
- Đứng đấy Sara, đi đi em, bọn chị sẽ giúp đỡ hết mình.
- Ờ....ờ.... có được không các chị.
- Thì vào là xong chứ gì.
- Nhưng em sợ nè.
- Tầm phào, đi nào.
- Chị Zane em sợ lắm, thôi tha cho em đi
- Vào đi nè, có gì mà sợ.

" Á "

- Các chị nè, công nhận tắm hơi thoải mái thiệt.
- Thế à, bó tay, hiiiiiiiiiiiiii

NewStaR Hotel.....

Một ngày tại Singapore đã trôi qua, bao nhiêu điều thú vị đã diễn ra, đêm nay Alex cứ trần trọc mãi không ngủ được, ấn tượng về chàng trai tên Randy Moore vẫn còn đó, cuộc nói chuyện đã kéo dài vài

giờ..... mọi thứ thật tuyệt, rồi Alex chìm vào giấc ngủ, một giấc ngủ đầy ngọt ngào.

Trong lúc ấy đèn phòng của Zane vẫn sáng.

- Chị Zane, chị chưa ngủ sao ?

- Chứ, em đi ngủ đi, trể rồi.

- Chị làm gì vậy, em giúp được không ?

- Khỏi, chị chỉ tìm một chút tư liệu về mối quan hệ giữa hai nước thôi.

- Hả ! Có phải chị không Zane, thường chuyện này chị hay nhờ chị Alex lắm mà.

- Hi.....hi..... cũng có gì đâu, tại chị ngủ không được thôi. À này, em có đi ngủ hay không thì bảo.

- Vâng, thưa chị, hiiiiiii.....hiiiiiii

Tối hôm đó Zane ngồi vài giờ trên vi tính để tìm thông tin, một chuyện lạ xảy ra giữa cô và Alex. Nhưng thật ra khoảng 3.ô sáng Alex đã truy cập tìm dữ liệu, mọi chuyện không có gì bất bình thường cả.....

- Hai chị làm việc suốt đêm à ?

- Không có đâu Sara ạ, chị Zane của em chỉ có thể cầm cự vài giờ thôi. Zane nói với về đầy tự hào.

- Vậy mà cũng làm như hay lắm. Xí..... ! Mà nè, các chị có tìm ra gì không ?

- Theo tin tức nội bộ hoàng gia, thì hôm mất chiếc nhẫn là buổi gặp mặt hữu nghị giữa nhà thương nhân nước ngoài và nhà bộ trưởng ngoại giao Singapore.

- Wow, ông thương nhân này có giá gớm nhỉ. Sara trầm trồ thán phục.

- Ông ấy là người Sing, là người làm cho nền kinh tế của Sing phát triển, nên mới được chú tâm nhiều đến thế đó.

- Rồi việc gì xảy ra sau đó ?

- Và khi đó, tại đây bị mất điện mười phút, thời gian mà một tên trộm có thể lấy cắp chiếc nhẫn một cách khó khăn. Alex xen vào.

- Vậy khả nghi nhất là nhà thương nhân kia rồi.

- Chính phủ đã nghĩ tới điều đó, đang điều tra ông ấy và kết quả chỉ đem lại thất vọng thôi. Zane nói.

- Nhưng chúng ta có lẽ sẽ khác đây.

- Em sẽ điều tra được đây, nhưng phải bao lâu, hẳn có tới sáu công chi lớn, mỗi công ty cách nhau khá xa. Zane nói tiếp.

- Nhưng những công ty này sắp xếp một cách bất thường đây chị Zane ạ. Alex nói vào.

- Lạ, mà lạ sao vậy ?

- Nếu chị chụp tổng quát từ trên cao thì năm tiêu biểu chi nhánh lớn

của lão tạo thành hình ngôi sao năm cánh, công ty điều hành trung tâm nằm tại trung tâm của ngôi sao ấy.

- Quái lạ thiệt, không lẽ việc này đã được sắp đặt lâu rồi sao ? Sara hỏi.

- Cũng có thể là như vậy. Alex tán đồng.

Tít....tít.....tít.....

- Tính hiệu của chú Saro đấy. Zane bảo.

- Các cháu đã tìm được manh mối nào chưa.

- Khá nhiều đấy chú Saro. Zane nói.

- Đây là hướng điều tra của các cháu, khu cao ốc nằm ở phía tây thành phố đang có chiều hướng lạ, từ trường thay đổi liên tục.

- Chúng cháu phải đến đó làm sao? Sara hỏi.

- Không phải hôm nay, mà là ngày mai, vì hôm nay một chất khí lạ sẽ phóng ra, hơn nữa lực lượng phòng vệ cũng rất nghiêm ngặt.

- Một chất khí lạ hả chú. Sara ngạc nhiên hỏi.

- Đúng ! Chất khí lạ ấy sẽ tạo thành một mái vòm, như kết giới vậy đó. Alex giải thích.

- Ngộ thiệt hé mấy chị.

- Vậy ngày mai tụi cháu sẽ tới đấy. Zane lên tiếng.

- Ủ ! Cứ vậy đi. Chú tắt tín hiệu đây. Bye !

- Bye !

Một việc đã một hướng để bắt đầu, những nguy hiểm vẫn còn đó, không ai biết được, chỉ còn làm theo trách nhiệm, trực giác và khả năng, vì hòa bình và quan hệ hai nước, vì tất cả.....

Reng.....reng.....reng.....

- Chị Alex, điện thoại của chị kêu kìa..

- Hừm ! Làm việc say sưa, ngay cả điện thoại reo cũng không chú ý.

- Chị ấy làm việc như vậy cũng tốt, xem chúng ta nè chỉ ngồi sơn móng tay, tán dóc, quả là thiệt ngộ ghê. Hi.....hi.....

- Con nhỏ này dạo này bày đặt lên giọng hả.

- Xí ! Chứ không phải vậy sao, có làm có chịu đi bà chị ơi.

Hi.....hi.....

- Dám nói vậy hả, cho chết nè.....

- Á ! á! Tha cho em đi mà chị Zane, em không dám nữa đâu.

- Hi.....hi..... cho chưa nè!

- Hi.....hi..... vâng, em sẽ tới đúng hẹn. Alex nói.

- Hã! “em sẽ tới đúng hẹn”,chuyện gì ...hi.....hi.....gì thế chị Alex hi.....hi.....

- Ai vừa” gọi cho em vậy.

- Ai vậy chị Alex.

- Ờ.....ờ..... không có gì đâu. Là một người bạn thôi mà.
- Mà bạn nào thế. Ý ! mặt chị đỏ lên hết rồi kìa.
- Bậy bạ, làm gì có
- Nói cho tụi này nghe đi Alex, ai vậy cưng.
- Anh....anh Randy ấy mà.....
- Hi....hi.....hi.....

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á

Chương 3

Ngày hôm sau, ba cô gái đã đến tòa cao ốc nằm ở phía Tây thành phố, tòa nhà nằm biệt lập, cách xa khu đô thị, mảnh đất nơi đây khô cằn thiếu sức sống, nó cũng giống như một miền đất chết, mọi thứ nơi đây điều kỳ lạ, thật khác với những nơi khác nó không phải là một phần của đất nước sạch và xanh.

- Ôi, sao nơi đây cằn cỗi quá vậy. Zane than thở.
- Không một chút sức sống, đây giống vùng đất chết quá à. Sara nói thêm vào.
- Từ trường nơi đây quái lạ quá, nó ngăn cách bên trong với bên ngoài tòa cao ốc này. Alex nhận xét.
- Quả thật nơi đây sắp xảy ra một việc gì đây. Zane nhận xét.
- Như vậy việc chia rẽ tình hữu nghị giữa hai nước là không phải ý đồ của họ rồi. Sara nói.
- Chắc là vậy rồi, nhưng mọi việc ai mà ngờ tới được. Zane tán đồng.
- Chúng ta hành động được rồi chứ. Alex lên tiếng.
- Okay, đã sẵn sàng.

Ba cô gái Rồng từ từ nhắm thẳng hướng tòa cao ốc mà tiến tới, không khí lúc này thật nặng nề, thời gian như ngừng trôi. Đi vào sào huyết của địch một cách đường hoàng thật nguy hiểm và điên rồ, nhưng các cô đã chọn như thế, vì nơi đây chỉ có một con đường, một lối đi duy nhất. Và rồi từ trong tòa nhà những tên sát thủ được trang bị vũ khí tối tân cứ tiến về phía ba cô gái. Một trận chiến ác liệt đã xảy ra, một bên là những cô gái xinh đẹp từ ánh sáng, một bên là những tên sát thủ cơ bắp cuộn cuộn mặt đầy sát khí được sinh ra trong địa ngục bóng tối, trận chiến giằng co khá lâu các cô cũng dần thấm mệt, bọn sát thủ bị hạ cũng không ít, chúng nằm khắp trên mặt đất khô cằn.

- Cứ tiếp tục như thế này không xong đâu. Sara hét to

- Chúng ta cần thêm viện binh. Zane gợi ý

- Vâng, em đang liên lạc với căn cứ đây, các chị cố gắng cầm cự nha. “ Ròng nước gọi căn cứ, chúng tôi cần quân viện trợ, khẩn trương lên, chúng tôi không có thời gian.....

“ Á ”

.....không có gì, tọa độ X90’, khu cao ốc phía Tây Singapore”.

- Rồi chưa Alex.

- Chờ chút xíu nữa viện binh sẽ tới ngay.

- Em không thể đánh tay đôi được nữa rồi, được dùng phép thuật nơi này chứ chị Zane. Sara than thở

- Chị nghĩ được đấy, nơi đây tách biệt với thành phố mà.

- Chúng ta không được lạm dụng quyền năng này, sức mạnh đó chỉ để đánh với thể lực D3. Alex ngăn cản.

- Nhưng chúng ta sắp cầm cự không nổi rồi. Zane phản đối.

- Đúng đấy chị Alex.....chết nè..... em sắp hết chịu nổi rồi.

“ Sức mạnh của Ròng Gió, hồi thần gió ban cho con sức mạnh, vùi ròng ”

Sau khi câu thần chú Sara đọc vừa dứt, bỗng từ đâu những cơn gió nhỏ hòa vào nhau tạo thành một vòi rồng, nó đi tới đâu thì bọn sát thủ bị hút tung cả lên.

- “Á ” coi chừng nó kia, nó đi về phía thành phố kia Sara. Zane thốt lên.

“Phụt”

- Phù, hú hồn, tí nữa là có chuyện xảy ra rồi. Sara thở phào nhẹ nhõm.

- Xin chào các bạn, bọn mình là những con Ròng hỗ trợ, hân hạnh làm quen với các bạn. Cô bé đội trưởng nói.

- Rất vui khi làm việc với các bạn. Zane đáp lại.

- Chị Alysa, chị khỏe không ? Sara hỏi.

- Sara đó à, chị vẫn khỏe, còn em ?

- Okie, hiiiiiii làm công việc này có cực lắm không chị ?

- Cũng có nhưng vui lắm.

- Thế à, nhớ những lần trước hợp tác, chị thấy em cũng giỏi lắm đó, sẽ mau lên chức thôi. Alex xen vào.

- Hi.....hi.....chị quá khen.

- Alex ! Sara ! Alysa ! giờ này mà còn tán gẫu được à. Giúp bọn chị một tay nào. Zane hét to.

- Vâng ạ, bọn em ra liền, quên là chúng ta đang chiến đấu nữa, hi.....hi.....

- Alex, chúng ta để mọi người đối phó.....

- Cận thân chị Zane hô to.

Một tên sát thủ bị Alex đập ngay giữa mặt té xuống bất tỉnh.

-hú vía, tí nữa là toi mạng rồi, chúng ta vào tòa nhà.....cẩn thận, ăn hiếp em của bà hã.

Một cú quạt tuyệt vời của Zane đã hạ đo ván tên sát thủ. - Vào tòa nhà này với chị, “học” ! “học” ! ngoài này để Sara và mọi người lo được rồi.

- Vâng, chúng ta đi nhanh lên, chậm trễ không tốt đâu.

- Chị Zane, Alex các chị đi đâu vậy. Alysa hỏi.

- Bọn chị vào trong này, em ở lại hỗ trợ với Sara nha. Alex nói.

- Vâng ạ, hai chị cẩn thận nha.

- Ủ! em cũng vậy đấy, Alex đáp lại.

Hai cô gái từ từ vào trong tòa nhà, họ chỉ nghĩ cách nào vào đó để giải quyết nhanh gọn, nhưng họ đâu ngờ rằng, từ phía trên một hòng súng đen ngòm đang chĩa xuống phía đám đông, muốn lấy mạng ai bất kỳ cũng có thể, mọi chuyện nằm ngoài dự tính của hai cô. Mọi thứ như im lặng hẳn đi trong khi thực tế thì tiếng va chạm vũ khí vẫn vang lên, một tiếng réo xé tan bầu không khí lặng yên đó, nó đầy sát khí và nó đã mang đến sự đau thương.

“Chéo” ! “Bùm” !

“ Á”

- Chuyện gì vậy ? Alex tỏ vẻ ngạc nhiên và nhìn về phía phát ra tiếng hét đó.

- Chị Alysa. Tiếng hét của Sara vang lên.

Nằm bất động trên nền đất chết, mảnh đất cằn cỗi ấy, một cô gái với mái tóc dài rũ cả khuôn mặt, tiếng khóc của Sara càng làm cái không khí tang tóc càng nặng nề hơn, dòng máu đỏ, nóng hổi tràn đầy lòng nhiệt huyết của sức trẻ đang chảy ra, Sara xóc cô lên, mái tóc rũ xuống làm lộ khuôn mặt trắng bệch của cô.....

- Chị Alysa, chị sao thế này, chị trả lời em đi mà, chị Alysa

- Alysa, em có sao không. Alex hét lên định chạy tới chỗ của cô nhưng Zane đã ngăn lại.

- Alex, trong lúc này em hãy thật sự bình tĩnh, em hãy nhớ nhiệm vụ của chúng ta đừng để Alysa hy sinh vô ích.

- Nhưng mà chị Zan....

- Em đừng nói nữa, bây giờ chúng ta hãy biến đau thương thành sức mạnh, đừng nên bi lụy. Zane nói với giọng rất cứng rắn nhưng mắt cô đã ươn ướt, cô đang cố gắng giữ không cho giọt lệ đau thương tràn ra. Có lẽ cô biết nếu giờ mà rơi lệ, cô sẽ yếu đuối và không thể

quạt dậy mọi người.

- Nay Sara, em hãy kiên cường chiến đấu, và nhớ bảo vệ Alysa nha. Zane thét lớn. Đi nào Alex, Zane kéo Alex đến cái thang máy dẫn đến các tầng trên. Alex quay lại nhìn cảnh vật cho đến khi cánh cửa khép dần lại.

“ Hỡi thần Gió hãy giúp con giết hết bọn xấu xa này”

Tiếng thét của Sara vang lên, những trận cuồng phong nổi lên, tung những tên sát thủ lên trời, quạt chúng xuống đất. Bây giờ trên mảnh đất không sức sống này không còn bóng dáng của những tên quỷ đến từ địa ngục nữa. Sara quỵ xuống bên cạnh Alysa.

- Chị Alysa. Sara khóc, cô đã khóc rất nhiều, tiếng nấc nghẹn ngào trỗi lên. Không khí xung quanh một lần nữa lại im hẳn đi. Trong lòng mỗi một người ở đây, ai cũng đau thương, và khúc hát tiễn biệt lại vang lên, khúc thánh ca của sự vĩnh cửu.

- Alysa ! chiến sĩ Ròng cây trong khi làm nhiệm vụ, cô đã bị thương trầm trọng, mong rằng cô ấy sẽ vượt qua. Giọng nói của đội trưởng vang lên, mặc dù biết là cơ hội vẫn là không có, nhưng trong mỗi một con người chứng kiến cảnh đau thương ấy, ai cũng mang một niềm hy vọng.

- Hãy đưa Alysa đi cấp cứu ngay, nhanh lên giùm. Sara gào to.

- Lúc này không phải là để buồn, để khóc đâu Alex, em hiểu chứ. Alex ngồi đó, cô nhớ lại những kỷ niệm thời xưa, khi ba chị em cùng cô em họ cùng chơi đùa với nhau. Biết bao kỷ niệm tuổi thơ ulla về, cô đang tiến vào bóng tối, tiến vào sự bế tắc, bỗng nhiên trong thâm tâm cô vang lên tiếng nói của Alysa, cô nghe rõ mồn một tiếng của Alysa.....

- Chị Alex ơi, cuộc đời mỗi ai cũng đều trải sinh lão bệnh tử, không ai có thể thoát khỏi số phận đó, đó là định mệnh rồi, đừng quá đau buồn, hãy cùng em tiến ra nơi phía ánh sáng ấy đi, em không muốn nhìn chị như bây giờ. Cuộc đời sẽ có lúc buồn, nhưng cái buồn nào rồi cũng có phai theo năm tháng, hãy sống kiên cường lên chứ chị, một Alex , chị họ của em đâu rồi, hãy chứng tỏ cái bản lĩnh của một chiến sĩ Ròng, không nên quỵ ngã trước một đau thương nhỏ nhoi này chứ chị. Theo em đi. theo em đi.

- Alex, em có sao không vậy ?

“Soạt”

- Em vẫn ổn chị Zane ạ. Chúng ta đi tới đâu rồi.

- Hì, chúng ta đã tới nơi muốn tới lâu rồi, em cứ ngồi ở đó đấy thôi, cũng may là không có kẻ địch tấn công đấy.
- Em xin lỗi đã làm cho chị lo. Bây giờ em không sao nữa đâu.
- Chị đã quan sát ở xung quanh nơi đây, chẳng hề có một chỗ nào để ẩn nấp cả, chỉ có hai lối vào thôi, có lẽ tên hung thủ đang ở trong ấy.
- Vậy chúng ta chia ra đi, mỗi người sẽ giải quyết từng cửa.
- Như vậy liệu có ổn không đấy ?
- Chị yên tâm, em đã ổn rồi, không có sao đâu.
- Ừ, đành vậy thôi.

Rồi hai cô gái rẽ ra hai hướng khác nhau. họ đang tiến lại gần hơn phía cánh cửa, phía sau nơi ấy là những cạm bẫy? những tên khát máu? hay là những điều bất ngờ khác? Tất cả chỉ có trời mới biết và họ đang khám phá nó.

“Két”

- Hú....ú có ai ở đây không. Zane lên tiếng. Mọi vật yên lặng quá, không lẽ không có mà nào hết sao ? Thất vọng quá, đành qua cửa kế tiếp thôi.
- Đâu có dễ thế cô em
- Ai vậy. Á !
- Chuyện gì vậy.
- Ở đây có ma Chôm Chôm.
- Hừ ! Model thế này thôi chứ. Xin tự giới thiệu tôi là thành viên trong nhóm Sát Thủ Liên Hoàng, tên tao là Minhao Chang.
- Người Trung Quốc à, đến đây chi ?

“Rầm”

- Ta giữ cổng này, muốn qua trừ phi hạ được ta.
- Xàm, người mà đánh đấm gì.
- Con nhóc kia, tao sẽ cho mày một bài học.
- Xin mời.

Tên Sát Thủ Liên Hoàng xông vào Zane, hấn đá vào cô, nhưng cô đã né được nhưng bất ngờ hấn dùng tay đánh vào mặt cô.

“ Xoảng ”

- Khá đấy, nhưng người sẽ thất bại thảm hại thôi.
- Cứ chờ xem.....

Không đợi cho Minhao dứt câu, một cú đá thật mạnh vào bụng làm hấn trượt dài trên sàn.

- Ta đã nói rồi, người sẽ thua.

« Cháu »

Á !

Mày chơi bẩn.

- Muốn thắng thì sẽ không từ thủ đoạn nào cả, con nhóc như mi còn non nớt trong việc này quá.
 - Vậy người là người chĩa súng ban nãy xuống dưới kia phải không ?
 - Vớ vẩn, hồi nãy giờ ta chỉ đánh một giấc chờ bọn mi thôi.
 - « Thế là ai nhỉ, nhưng theo trực giác của mình thì chắc không phải là hắn rồi ».
- Bất ngờ tên Sát Thủ tấn công Zane, cô đang ở thế bị động, họng súng của hắn đang chĩa thẳng vào cô, hắn ép sát cô vào bên cửa sổ và bóp cò.
- « Cháu »

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á

Chương 4

Trong lúc ấy, từ khi Alex bước vào cánh cửa ấy thì một tên sát thủ đã đứng chờ sẵn.

- Người làm gì ở đây vậy ?
- Con bé này hỏi ngộ, ta được lệnh ở đây chờ bọn mi đấy, - Thế à, biết chúng tôi đến à ?
- Không, nhưng có nghe thoáng qua, nên họ đã thuê bọn tao cả tuần nay rồi.
- Làm gì giải thích cặn kẽ dữ vậy, nhiều chuyện.
- « Nuốt giận » Hừ ! Tao sẽ cho mày biết tay, nhưng bọn tao thông lệ trước khi giết ai thường gửi lại cho họ cái danh thiếp.
- Trời! Chi vậy?
- Để được yên nghĩ thế mà. Ha.....ha.....xin tự giới thiệu, ta là Sát Thủ Liên Hoàng, tao tên là Xiao Chang.
- Nói nhiều quá, có đói bụng không ?
- Sao không, ta đứng đợi bọn mi từ sáng tới giờ, chưa có gì lót dạ hết.
- Ăn mì nha ?
- Okie ! Đâu, đưa đây.
- Hi....hi.....trên đầu mi đấy, tóc gì mà quăn dữ thế không biết.
- Hừ ! Chết đi nhóc.
- Vậy sao, tui chuẩn bị cả rồi.

Vừa dứt lời, Alex bật chiếc kính phân tích của mình lên, dùng chức năng tấn công. Từ chiếc kính một luồng sáng tím bắn ra, làm bỏng

đùi của tên sát thủ khiến hắn không cử động được.

- Thế còn phách lối nữa không.

- Con nhỏ xảo quyệt.

- Ta nhớ mi rồi, Xiao Chang phải không, ta sẽ vào thăm nuôi người.

Hi.....hi.....

- Người.....

- Bye nha. Ta đi đây.

Nói về Zane, bị họng súng của Minhao chĩa vào, nhanh tay cô đã dùng xích tình yêu của mình xiết cổ hắn, nhờ vậy mũi súng chệch đi chỗ khác.

- Người đã bị trói rồi, ngồi đây chờ ăn cơm tù nha.

- Đừng nói ngông nghênh.

- Kệ tui. Bye nha.....

Zane và Alex đi theo lối mòn tới hai cánh cửa khác, rồi cả hai chạm vào nó, đẩy nhẹ ra, phía sau mỗi cánh cửa là một chàng thanh niên, họ là những sinh viên đang học ở Singapore. Randy Moore và Peter Tunner.....

1. Nhiệm Vụ Mới (2)

- Chào cô bé. Randy lên tiếng.

- An.....anhlàm gì ở đây vậy? Alex ngạc nhiên hỏi.

- Nhiệm vụ của anh là ở đây mà.

- Vậy anh là nhân viên của họ à.

- Họ nào ?

- Hì, thì ra là như thế, tui đã nghĩ sai về anh rồi.

- Không ngờ cô bé là Ròng.

- Chuyện đó có gì quan trọng không.

- Sao lại không quan trọng chứ.

- Anh đừng nói chuyện phiếm nữa, anh đã ở đây có nghĩa anh là người xấu.

- Ha.....ha.....

- Anh chịu trói đi.

- Làm gì dữ vậy cô bé, ta có cái này muốn cho cô bé coi nè.

- Tôi không cần, tôi sẽ bắt anh lại.

« Chứ »

- Wow, cô bé nóng tính thật đó, nhưng càng giận lại càng thấy xinh hơn.

- Anh.....anh.....Alex không nói nên lời, khuôn mặt đỏ ửng lên. Tôi quyết phải bắt được anh.

- Hi...cô bé xem cái này đi, sẽ hiểu rõ thôi.

- Hả ! Anh là.....

Trong lúc ấy, Zane vừa trông thấy Peter liền nhào tới tặng anh ấy một quả đấm thật mạnh vào mặt, cô còn dùng xích định xiết chết Peter.

- Ờ.....cô bé hung dữ quá, nói lỏng chút xíu đi.

- Thì ra anh là kẻ chủ mưu à ?

- Không.....khó..thở quá, nhẹ tay giùm đi.

- Loại người như anh, như thế là quá nhẹ rồi.

- Xin tha giùm đi mà.

- Ờ chi Zane, đừng xiết anh ấy nữa, hiểu lầm đấy. Alex kêu lên.

- Hiểu lầm là sao? Vậy còn vụ của Alysa?

- Ừ nhỉ, còn vụ của Alysa, các anh đã làm việc đó à?

- Không, bọn anh không hề làm việc đó, nhưng các em đi từ dưới lên không thấy ai khả nghi à? Peter hỏi.

- Nếu thấy thì đâu cần hỏi các anh. Zane lườm Peter.

- Nếu ở đây không ai làm thì có thể là Losy, Losy Ketching. Randy nói.

- Là ai vậy. Zane thắc mắc.

- Con gái ruột của tên trùm thương nhân đấy. Peter giải thích.

- Mà nè Alex, nãy giờ chưa nói cho chị biết, hiểu lầm vụ gì?

- Chị Zane nè, các anh ấy làm trong hình cảnh quốc tế, cảnh sát chìm đó.

- Nhưng bây giờ thân thể bị lộ hết rồi. Randy than thở.

- Các anh có điều tra được gì chưa? Zane hỏi

- Ít thôi cô bé. Peter trả lời.

- Dở hơi !

- Hi.....hi.....

- Chúng ta xuống dưới thôi. Peter đề nghị.

- Okay, còn hai tên kia, ủa! đâu mất tiêu rồi, trói chặt thế mà vẫn thoát được, hay đấy! Zane nói.

- Bọn chúng là dân chuyên nghiệp bẻ khóa mà. Peter chọc.

- Kệ chúng chứ, mắc mớ gì. Zane nói cộc lốc.

Mọi chuyện hôm nay xảy ra quá đột ngột, bao nhiêu điều bất ngờ đã xảy ra. Chuyện buồn nhất là cô em họ Alysa của đã hy sinh để lại là một nỗi đau. Tối hôm đó, cả ba cô ai cũng không ngủ được, họ nhớ về ngày xưa, nhớ về người bạn, người em, đồng nghiệp giờ đã đi xa, đi mãi mãi, không quay trở về.....

- Em không sao chứ Zane. Peter hỏi.
- Em, bây giờ em không thể kiên cường như hôm qua.....hức.....hức...được anh ạ. Zane nói chuyện trong tiếng nấc nghẹn ngào.
- Em không nên cố kiềm nén như thế, có gì em cứ trút hết ra đi, em khóc đi, rồi em sẽ thấy thanh thản hơn.
- Hu.....hu.....Zane ôm chầm lấy Peter, bây giờ cô đang cần một điểm tựa, cần một bờ vai. Hai cô em nhờ cô nên đã trấn tĩnh, nhưng bi kịch tinh thần của mình không ai tháo gỡ được. giờ đây cô cảm thấy thoải mái hơn, nhẹ nhõm hơn khi ở bên cạnh Peter.
- Làm gì ngồi thừ ra đó vậy Sara? Zane hỏi.
- Em nghĩ tới chị Alysa.
- Đừng quá ủy mị thế chứ, chúng ta còn nhiệm vụ quan trọng mà, em nhớ không.
- Chị Zane nói đúng đấy Sara. Alex tán đồng.
- Chị Alex, mắt chị thâm hết rồi kìa.
- Ồ! không có gì đâu, chỉ vì thức khuya quá thôi.
- Chị cũng nhớ chị Alysa à? Không biết giờ chị ấy sao rồi. - Ờ ! cũng nhớ, nhưng chị đã tìm ra âm mưu sơ lược của họ rồi.
- Thế à, chị nói đi.
- Chúng ta có cần gọi cho Randy và Peter không. Zane hỏi.
- Không cần đâu chị ạ, chúng ta thôi là đủ rồi. Alex nói.
- Chiếc kính phân tích phát ra tia sáng trắng, hình ảnh sơ đồ sáu tòa cao ốc hiện lên, những hình ảnh không gian ba chiều, những ánh sáng khác từ năm tòa nhà tạo thành ngôi sao, tại trung tâm là tòa cao ốc chính của lão Ketching, nơi đây có một trạm thu phát sóng rất hiện đại.
- Chị này, nó có ý nghĩa gì thế. Sara thắc mắc.
- Đây là chiếc đĩa mà chị tìm được vào ngày hôm đó.
- Vậy sao lúc đó chị không nói gì hết vậy.
- Lúc ấy chúng ta còn tâm trí để quan tâm việc này sao ? chị chỉ mới xem chiếc đĩa này vào lúc sáng.
- Nhưng tại sao lại có chiếc đĩa này ở nơi như vậy, nó có vấn đề gì chẳng ? Zane băn khoăn.
- Em cũng cảm thấy lạ, chị tìm thấy nó ở đâu vậy.
- Chị tìm thấy nó nằm ở gần cánh cửa sổ tầng kế cuối.
- Nơi cửa sổ à? Zane hỏi lại.
- Vâng, chị nghĩ việc gì vậy. Alex hỏi.
- Chị nghĩ chiếc đĩa này không có vấn đề, có thể nó bị đánh rơi, hoặc

- đó là sự thách thức của tên sát thủ Losy, con gái lão Ketching.
- Chị nghĩ vậy sao. Sara hỏi.
 - Vâng.
 - Nhưng chúng không sợ đây sẽ là vật chứng để tố cáo về công việc của hắn sao.
 - Chỉ bấy nhiêu đây, thì chưa đủ cơ sở đâu cô Út ạ.
 - Nhưng chúng ta có thấy ai bỏ trốn ra đâu, quả thật là em không thấy bóng ai ra khỏi tòa nhà.
 - Có lẽ nơi ấy có cơ quan.
 - Đúng đấy, sao lúc đó chúng ta không xem xét kỹ nhỉ. Alex nói.
 - Các chị nè, em xin nhắc nhở tí nha, chúng ta có nhiệm vụ tìm chiếc nhẫn để giữ hòa bình hai nước thôi.
 - Nhưng có lẽ nó có liên quan thì sao. Zane phản đối.
 - Em thì không ý kiến, nhưng em thấy lạ.
 - Về chuyện gì. Alex hỏi gấp.
 - Các chị thấy đó, vì sao họ có mục đích riêng thì cần gì một chiếc nhẫn, em không nghĩ họ thiếu kinh phí, với lại vụ này lại có sự can thiệp của Hình Cảnh Quốc Tế nữa..
 - Sara nói đúng đấy, vụ này hình như đã đi quá xa. Zane tán đồng.
 - Vậy việc đánh cắp chiếc nhẫn là vì mục đích khác hã. Alex nói.
 - Chị nghĩ họ có ý khác sao, nhưng liệu chiếc nhẫn ấy là tâm điểm của vụ này đây.
 - Để chị đi tìm thêm tư liệu về chiếc nhẫn này.
 - Sara, chị với em đi tìm hai anh ấy để tìm thêm thông tin. Zane thúc Sara.
 - Được, quyết định vậy đi, còn em sẽ tìm cách vượt tường lửa để điều tra vụ việc này kỹ càng hơn. Alex nói.
 - Hệ thống an ninh của nó không dễ gì đột nhập đâu, em phải cẩn thận đấy.
 - Chị Zane chúng ta đi thôi.
 - Hừm! Ten Peter và Randy là “cóm” à, ta thiệt mất cảnh giác trong thời gian qua, cứ tưởng chúng là sinh viên thật.
 - Thừa tiểu thư, chúng ta cần giải quyết chúng không?
 - Giải quyết chúng à, cũng hay đấy chứ, làm nhanh gọn rồi đem xác chúng về đây cho ta.
 - Vâng thừa tiểu thư.
 -phì....phì....không, không được làm thế////phì///
 - Hai anh nói đi, không lẽ chúng ta hợp tác làm việc với nhau mà các anh lại giấu sao. Sara bực dọc la to.
 - Bình tĩnh nào Sara, đó là thông tin mật của HCQT mà. Peter nói.

- Nhưng nếu có bí mật thì làm sao chúng ta làm việc cùng nhau được.
- Thì chúng ta đã biết được tên đầu xỏ rồi đó thôi.
- Thế thì ích lợi gì ?
- Em không muốn bắt hấn ta à ?
- Vì lí do gì. Zane xen vào.
- Vì.....vì.....
- Anh trả lời không được phải không, vâng, bọn em có thể bắt lão, nhưng nếu không có lý do chính đáng thì hấn cũng được tự do, với lại mục tiêu mà bọn em đề ra là đánh đâu trúng đó, không bao giờ sai con mồi.
- Bọn em nói chuyện hình sự quá. Randy nói vào.
- Em thật thất vọng về mấy anh đấy, không ngờ các anh lại không chịu hợp tác. Sara nói.
- Nhưng đó là.....
- Zane xen vào : Nếu đã như thế thì công việc của ai người đó làm, chúng ta không còn liên quan gì nữa, Okay ? về thôi Sara.
- Bọn em thật cố chấp. Peter nói.
- Zane nhìn Peter thật lâu, ánh mắt của cô như muốn áp đảo Peter: Vâng, bọn em cố chấp vậy đó, có sao không ạ? Chúng em còn công việc đi trước, các anh ở lại vui vẻ.
- Em.....
- Zane và Sara rời khỏi chỗ ngồi và một mạch đi về mà không một lần quay lại xem tình hình sẽ như thế nào, bỏ lại hai anh chàng ngồi đó không biết nói thêm câu gì và cách làm việc của hai cô cũng như ba chị em họ. Họ chỉ mỉm cười một cái khi họ đi thật xa.
- Anh nghĩ chúng ta làm như vậy đúng không Peter?
- Tôi cũng không biết nữa, nhưng tôi thấy càng lúc tình hình càng căng thẳng.
- Việc đó quả nhiên rất khó nói.
- Chúng ta sẽ không nói ra điều đó, đây là lệnh đấy Randy, việc nội bộ không để cho người ngoài biết được.
- Nhưng họ cũng nằm trong tổ chức chống tội phạm mà.
- Nhưng họ không phải là nhân viên của HCQT.
- « Bọn mình không phải là cận vệ của tiểu thư Losy Ketching... »
- Một gã đàn ông cao to đứng khoanh tay trước mặt hai anh, thân hình hấn lực lưỡng, những cơ bắp cuộn cuộn. Hấn cao to đến phát sợ và lúc nào trên khuôn mặt hấn cũng nở một nụ cười hiểm ác.
- Ông tìm chúng tôi đấy hả Dane. Dù biết nhưng Peter vẫn hỏi.
- Lũ phản bội, không, bọn sâu bọ “cóm” chúng mày vẫn ngồi ung

dung nơi đây với người đẹp thì quả là gan lì.

- Chuyện này cũng thường thôi Dane ạ, chúng tôi có sao đào hoa mà.

- Ha.....ha.....thế mà tiểu thư Losy cũng thế, cô cũng muốn mời hai người về tham dự một buổi tiệc với cô ấy.

- Tôi nghĩ là chắc phải đành thất kính với tiểu thư quá, bọn tôi đang nói chuyện dang dở nơi đây. Peter nói giọng như nuối tiếc.

- Oh, như vậy thì không được rồi, vậy tôi phải đem xác mấy anh về thôi.

- Như vậy cũng được sao? Vậy thì tuyệt quá. Randy cười.

Dane liền ra hiệu, hàng chục tên sát thủ từ đâu xuất hiện, ánh mắt đầy sát khí như muốn ăn tươi nuốt sống hai chàng thanh niên, tình hình đang trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, cuộc chiến tựa như cuộc giải quyết nội bộ bắt đầu.....

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á

Chương 5

- Tức thật, không ngờ hai anh chàng đó cũng ngoan cố thật chị nhỉ.

- Uh! Nhưng cũng đâu thể trách người ta hết được chứ, căn cứ tổ chức nào cũng có bí mật riêng mà.

- Đành chịu thôi, biết làm sao giờ.

Tít.....tít.....

- Có tin từ Alex kìa. Zane nói.

- Alô! chị Alex à.

- Chị Zane đâu rồi, cho chị nói chuyện với chị Zane .

- Dạ.

- Có chuyện gì vậy Sara, sao mặt em tái xanh hết vậy.

- Của chị đó.

- Gặp chị, đưa cho chị nào, alô!

- Chị để cái di động ở đâu mà em gọi hoài mà chị không trả lời.

- Em này giờ có gọi cho chị đâu, sao lại nói vậy.

- Sao lại không gọi, gọi mãi không được em mới gọi cho máy của Sara đó.

- Á, nó đâu mất tiêu rồi.

- Chị làm gì la lớn dữ vậy, muốn điếc tai em rồi nè. Alex quát.

- Sorry, thôi chờ chút, có gì chị về rồi bàn tiếp.

- Alô.....alô.....
 - Đi thôi Sara, chắc chị bỏ quên chỗ hai anh chàng đó rồi. -
 - Hi.....hi.....không biết họ có tham không nhỉ.
 - Mong sao là không, đỡ tốn tiền mua cái mới.
 - Khoái muốn chết mà là ra về ta đây.
 - Em nói vậy là sao.....
 - Không phải mọi phí tổn để có chú Saro lo hết sao.
 - Hi.....hi.....con nhóc này lấy cha nuôi ra ăn hiếp chị mày hã.
 - Á.....
 - Gì mà la lớn dữ vậy cưng.
 - Bọn sát thủ đang tấn công họ kìa.
 - Thế à ! Wow để coi họ trở tài xem thế nào.
 - Chúng ta vào giúp họ một tay thôi.
 - Vội vàng chi, chút đi nè.
 - Chị Zane, chị nghe em nói đi mà.
 - Im nào, chỗ chị em xem đấu võ à.
- Zane đang say sưa xem Randy và Peter chống cự lại bọn sát thủ, cô đâu biết rằng nếu đánh bình thường thì không ăn thua gì, còn nếu dùng bùa chú tiêu diệt thì sẽ thiệt hại xung quanh nên hai chàng đành cầm cự nên đã dần thấm mệt.
- Anh Randy sao không hạ chúng nhanh gọn đi. Sara la lớn lên cổ vũ.
 - Đánh bình thường không thể hạ....chết nè.....được chúng em ạ.
 - Vậy sao anh không dùng bùa chú.
 - Liên lụy.....xung...quanh rồi sao cô bé.
 - Anh chàng này ngốc dữ vậy ta, sao không tọa kết giới bên ngoài, vậy là không bị ảnh hưởng. Sara nghĩ.
 - Sara này, bọn này là dân gì mà đánh bình thường không chết nhỉ.
 - Sao lại hỏi em, em sao biết chứ.
 - Theo chị biết thì chỉ có một số không nhiều lắm được cấy gen của những pháp sư khi xưa để tái tạo lại sức mạnh.
 - Chúng ta là những người đó sao.
 - Đúng, không chỉ chúng ta mà còn một số của những tổ chức khác trong đó có cả FBI, HCQT, và nhiều chỗ lắm.
 - Thế giới sẽ địa loạn thôi.
 - Hi.....hi.....có phép thuật trong thế giới hiện đại cũng thú vị lắm chứ.
 - Em còn thắc mắc vài điều, sau vài lần thử phép sao mọi người không thấy mình dùng phép nhỉ.
 - Ngốc, chỉ chúng ta, người bị tấn công, và những con người có gen

này mới thấy thôi, như vậy mới tuyệt chứ.

- Thế thì em yên tâm rồi.

- Yên tâm về việc gì ?

« Sức mạnh của Rồng Gió, sự diệu hiện yêu thương hãy nâng cánh ta lên, hãy cho tôi sức mạnh của người, kết giới « Áo ảnh gió » ».

- Em làm gì vậy, tạo kết giới mất sức lắm đấy.

- Chị đừng lo, em sẽ tiêu diệt nhanh gọn mà, anh Randy, Peter, giúp em một tay nào.

- Em vừa tạo kết giới hã Sara ? Peter hỏi.

- Nhanh lên anh ạ, em không kiềm được lâu đâu.

Vừa nói dứt câu, những luồng không khí tràn về tụ hợp trong lòng bàn tay Sara, uy lực càng ngày càng tăng dần, cô chấp hai tay lại rồi tạo thành một chiếc cung gió với ba mũi tên to lớn, vừa bắn đi, ba mũi tên như xé cả một vùng không khí khác, tạo nên một sức mạnh khủng khiếp, chúng hướng đến những tên sát thủ thật nhanh, thật bất ngờ, bọn khác máu nhận đủ đòn tấn công và nằm bất động trên đường. Thấy vậy Randy và Peter cũng tiếp sức cho Sara, chỉ trong chốc lát cả bọn bị tiêu diệt sạch, nhưng không hiểu tại sao tên Dane lại có thể trốn thoát.

- Chị Alex, có chuyện gì mà chị gọi bọn em gấp dữ vậy.

- Đúng đấy, có chuyện gì vậy Alex. Randy hỏi.

- À quên nữa, đây là chuyện của tổ chức chúng em, không có liên quan đến các anh. Zane nói.

- Chị Zane chị lại nữa rồi, việc nhỏ mà chị xé ra to không à.

- Chuyện gì mà mấy người lại cãi nhau vậy, nói cho chị nghe nào Sara.

- Là chuyện nhỏ thôi chị a., không có gì đâu, tại chị Zane muốn làm cho nó lớn ra ấy mà.

- Em lại bênh vực người ngoài mà hiếp đáp chị.

- Thôi, cho bọn anh xin lỗi nha Zane, có lẽ chuyện ban nãy chúng anh sai rồi, thôi để chúng anh kể cho bọn em nghe nha. Peter nói.

- Chúng anh đã được phái tới đây cách đây sáu tháng, trà trộn vào tổ chức họ để điều tra. Bởi vì nghe đâu bọn họ sắp thực hiện một âm mưu gì đó..

- Anh có biết họ làm gì không? Sara hỏi.

Randy lắc đầu ra chiều thất vọng, bọn anh vừa phải đi học với lại hành động của bọn anh dễ bị theo dõi, nên thông tin biết được cũng

rất ít, chỉ biết họ tìm kiếm nhưng viên kim cương đủ loại ở khắp nơi.

- Theo việc của em điều tra được thì các tòa nhà con sẽ vận hành để chuyển một số năng lượng đến tòa nhà trung tâm và từ đó truyền thẳng lên vệ tinh....
- Họ làm gì mà tấn công dữ vậy ta. Sara nói.
- Năng lượng đó rất lớn, vận hành một lúc, tại một chỗ sẽ không cho kết quả đâu.
- Vậy thì các viên kim cương đủ loại là tác nhân tạo năng lượng sao ? Zane xen vào.
- Oh, việc này cũng đúng lắm chứ, chắc là vậy rồi. Sara thốt lên.
- Vậy thì việc đánh cắp chiếc nhẫn chỉ là một vụ nhỏ, mấu chốt là ở đây. Vậy chúng ta có nên tiếp tục không ? Zane nói.
- Phải tiếp tục thôi chị Zane ạ, chúng ta cần can thiệp vào. Sara cương quyết.
- Nhưng việc này nằm ngoài nhiệm vụ của các em mà, các em không nên xen vào việc này. Peter nói.
- Hì ! Vậy chúng em làm sao về mà trong tay chưa có chiếc nhẫn. Sara cãi lại.
- Đúng đấy anh Peter, chúng em phải tham gia vào vụ này thôi. Alex nói.
- Nhưng như thế thì có nhiều phiền phức lắm. Randy phản đối.
- Không lẽ chúng em ra về tay không và không có chiếc nhẫn, hay các anh để bọn em nhìn bạn bè gặp nguy hiểm mà ngồi không nơi đây. Zane cãi lại.
- Nhưng.....

Chưa kịp nói thì Peter đã bị Alex ngắt lời :

- Quyết định vậy đi, chúng ta sẽ cùng tham gia vụ này.
- Bọn em bướng quá. Peter nhận xét.
- Hì! Bây giờ mà anh mới biết là đã quá muộn rồi, và còn nhiều điều bất ngờ nữa, rồi từ từ các anh sẽ biết thôi. Sara xen vào.
- Chịu thua mấy cô luôn. Peter nói.
- Phải vậy thôi. Cả ba cô gái đồng thanh đáp lại.
- Trở lại vấn đề thôi, chúng ta phải làm gì đây, phải có kế hoạch trước chứ, không thôi sẽ ôm cái thất bại. Zane nói.
- Chị Zane ạ, em nghĩ chúng ta nên chia ra, mỗi người sẽ đi tới mỗi nhánh của ngôi sao ấy mà hành động, như vậy sẽ tốt hơn. Sara góp ý.
- Xé lẻ như vậy liệu có quá nguy hiểm không. Peter hỏi.

- Không đâu anh Peter, như vậy khỏi phải rườm rà, lại dễ dàng xâm nhập, tôi thấy ý kiến của Sara được đấy.
 - Anh Randy tán đồng ý kiến của em rồi , vậy quyết định vậy đi nha, chị Alex nói gì đi chứ.
 - Tối nay chúng ta phải hành động ngay thôi.
 - Sao gấp dữ vậy Alex.
 - Hiện giờ, có những hiện tượng kỳ quái, từ trường thay đổi liên tục tại các tòa nhà đó, chị không biết có chuyện gì xảy ra trong ấy.
 - Không lẽ như vậy mà thời tiết các vùng lân cận cũng bị ảnh hưởng chị chỉ.
 - Điều này chị không rõ lắm, nhưng từ trường ở những nơi này có điểm chung là không có bất cứ vật gì xâm nhập từ trên xuống được.
 - Vậy à chiến thuật em sắp nghĩ ra bị vô hiệu hóa rồi.
 - Xung quanh cũng không được luôn á?
 - Trời! không lẽ phải đi cống chính vào à? Zane tỏ vẻ ngạc nhiên.
 - Uh, không còn cách nào khác chị ạ.
 - Chuyện này rắc rối đây. Peter nói.
 - Hi...hi....chuyện rắc rối đâu phải bây giờ mới có đâu, mà từ khi bắt đầu nó đã như đồng tở vò rồi. Sara nói.
 - Okay ! Vậy tối nay tiến hành vậy.....
 - Sara, em đi nghỉ chút đi, tối nay chúng ta đã hành động rồi.
 - Chị Alex nè, em nhớ chị Alysa quá, không biết chị ấy có sao không chị ?
 - Em khờ quá, Alysa hiền như thế, sẽ không sao đâu.
 - Thiệt hả chị.
 - Ủ! chị không có lừa em đâu, thôi đi ngủ đi, chừng nào chuẩn bị sẽ kêu.
 - Vâng ạ.
- Alex vừa bước ra khỏi phòng Sara đã liền bật dậy, gọi đến căn cứ Ròng ngay tức thì.
- Oh, chào cô Út, khỏe chứ cháu.
 - Vâng ạ, cha nuôi nè, chị Alysa sao rồi ạ.?
 - Ờ.ờ.....
 - Cha nuôi nói đi, nói đi cha, quickly please ! (xin vui lòng nhanh lên)
 - Hiện giờ Alysa đang sống cuộc đời thực vật.
- Câu nói đó của Sara làm cho Sara như chết điếng, người chị họ của mình giờ đây sống một cuộc đời thực vật, không thể đi đâu, nằm đó chờ đợi những hóa chất đưa vào để duy trì một cuộc sống vô nghĩa.....
- Con có sao không Sara.

- Híc.....con không sao đâu ạ, thôi con cúp máy nha.
- Chờ chút, dạo này có tiến triển gì không?
- Cũng khá nhiều điều ạ, nhưng đây cũng là bí mật, hi.....hi.....con cúp đây.
- Nói cho.....

- Mọi người chuẩn bị kỹ rồi chứ, đêm nay chúng ta sẽ đối mặt với rất nhiều nguy hiểm, vì thế hy vọng rằng sẽ không có bất cứ sai sót nào. Zane nói.
- Vâng em cứ em tâm, bọn anh đã chuẩn bị rất kỹ rồi. Peter nói.
- Hi! anh Peter lúc nào cũng ủng hộ chị Zane hết mình nha. Sara nói.
- Đâu có đâu, nhưng nếu Zane nói đúng thì anh cũng phải nghe thôi.
- Thôi chúng ta hãy xuất phát liền, nhớ phải cẩn thận đấy.
- Anh Peter nè, chị Zane kêu anh cẩn thận đó.
- Sara này.....
- Đừng nhìn em như thế, em sợ mà chị Zane.
- Em phải cẩn thận đó nha Alex.
- Anh Randy cũng vậy nha, khi trở về không có vết thương nào hết à.
- Hi....ừ, anh sẽ cố gắng.
- “Ừ, anh sẽ cố gắng....” lảng mạn quá ta.
- Con Út này, sao thích chọc người ta thế này.
- Hi.....hi.....
- Click ! Phù đã xong xuôi mọi việc, nhiệm vụ đã hoàn thành. Ok!
- Hi..nữ thần sắc đẹp ta đây hay quá.
- Hi.....hi.....lần này cho lão Ketching khóc mỗi mắt luôn. Alex nghĩ thầm.
- Cuối cùng đã xong, may mà không có trầy xước gì cả.
- Okay, xong rồi, phải nhanh rời khỏi đây thôi.

- Mày định phá kế hoạch của ông chủ tao à.
 - Giọng này nghe quen quen quá.
 - Bây giờ dù mày là Rồng hay Phụng gì thì cũng phải chết.
 - Hã ! sao biết tôi là Rồng.
 - Mày không nhận ra tao à, cũng đúng thôi, con người ta giờ đã là một chiến binh làm sao nhớ tới mình nữa.
- Sara cố nhìn khuôn mặt lúc ẩn lúc hiện sao mái tóc, cô suy nghĩ « không biết là ai đây ? ». Rồi cô gái ấy hất mái tóc về sau, để lộ khuôn mặt xinh xắn và vẻ mặt lúc này của Sara vừa ngạc nhiên, vừa hoảng hốt, và cả vui mừng.

- Cậu đó hả Sophia.

- Hì.....vẫn còn nhớ à.

- Cậu đã đi đâu trong thời gian qua, mà tớ đã gọi phone cũng như gửi thư, gửi email cho cậu mà không hề thấy cậu hồi âm.

- Thôi đừng có giả dối thế, từ khi cô vào được căn cứ Ròng thì cô đã không thèm ngó nhìn một lần đứa bạn này.

- Sop, sao cậu lại nói thế, tớ nói thật mà, tớ đã gọi cho cậu nhiều lần. Sara vừa nói vừa chạy lại ôm chầm Sophia, nhưng điều làm cô đau lòng là sự từ chối của Sop, cô ấy dùng những thứ vuốt sắt để tấn công Sara.

“Á”

- Giờ đây ta là Sói đen của tổ chức khác, không còn bất cứ liên quan gì đến căn cứ Ròng.

Sara không thể nói lời nào, máu trên cánh tay cô chảy ra ngày càng nhiều, cô như muốn quỵ xuống ngay tức khắc, nhưng cô đã cố gắng đứng dậy.

- Giờ ta phải kết liễu đời mi.

Những móng vuốt sắt lẫm và vô tình đang hướng thẳng vào Sara, cô không chống cự mà như muốn buông xuôi. Vuốt chưa chạm vào Sara đã liền bật ra.

- Tại sao ngươi lại làm như vậy.

- Chúng ta là bạn bè mà, cậu phải tin tớ chứ.

- Không, tao không tin.

- Sop, cậu phải tin tớ , hãy dùng tim mình để cảm nhận, mình bao giờ cũng xem cậu là bạn, chưa bao giờ mình quên điều ấy, cậu có hiểu không?

- Mày nói thế là lương tâm có cắn rức không, trong suốt thời gian đó tao không hề nhận được bất cứ một điện tín, hay thư tín gì cả.

- Sao lại như thế, mình đã gửi cho bạn rất nhiều, hãy tin tớ Sop, tớ lúc nào cũng nghĩ về cậu.

- Thế thì....thế thì.....những lá thư đó đâu.

- Đây! nó đây.....

Những lá thư tay của Sara dồn cả sự chân thành vào đó, những tờ thư tín được in ra một cách cầu thả rơi lả tả trên không trung, Sophia không kiềm nén nổi , đã đón nhận một lá thư của người bạn thân mến.

- Cô là ai? Sara hỏi.

- Tay súng tử thần. Hì ta xin tự giới thiệu “I’am Losy”

“Cô ấy là Losy người đã nhắm nòng súng vào Alysa đây, ta phải cho ả biết tay, nhưng sao cô ta lại có mặt ở đây nhỉ”.

- Thế nào, nghe danh ta là sợ xanh mặt rồi sao?

- Im đi con nhỏ kia, hôm nay tao phải thanh toán với mày cho xong món nợ lần trước.

“Phì....phì...xin đừng.....đừng ra tay”

- Ha.....ha.....thế à. mày đủ bản lĩnh sao? Bại với tay thuộc hạ tao mà dám thách đấu với tao à.

- Cứ xem đi rồi biết. Sara nhếch mép cười.

“Phì.....phì....xin đừng.....đánh nhau....không....cò...òn....kịp nữa đâu...”

“Tiếng ai vậy nhỉ, mình cảm nhận được một giọng nói rất yếu ớt quanh đây” Sara nghĩ thầm.

- Sop, cậu có nghe thấy gì không?

- Không, tớ không nghe gì cả ngoài việc cậu đang cãi lộn. Để tớ giúp cậu một tay nha.

- Không cần đâu, nợ của tớ, để tớ đòi.

- Nhưng ả cũng đã lừa cả tớ mà.

- Xin cho tớ toại nguyện.....

“.....xin.....nhanh.....lên.....phì.....phì.....không.....”

- Nhưng tớ muốn cho ả một trận, với lại cậu bị thương khá nặng đấy Sara.

- Tớ mới nghe cái giọng nói lạ ấy, nó thật yếu ớt và đầy bí ẩn. Mãi mê nói chuyện với Sop, Sara không chú ý rằng Losy đã chuẩn bị sẵn sàng cho trận đấu này.

- Quickly !!

- Được để tao dạy mày một bài.

- Để coi mày có thể không. Vừa nói Losy đưa nòng súng lên và ngắm ngay vào Sara, lần này thứ bạn cô ả bắn ra không phải là những thứ thường mà là đạn bạc cánh én có phù phép.

- Lần này tao sẽ cho mày biết cái cảm giác đau đớn khi bị vật gì đó xuyên thủng, thử xem mày sẽ thế nào, đừng có trách tao nhé.

Sara nắm tay lại, hút một luồng gió vào, tạo nên một cây cung, nó mỏng manh, gần như trong suốt nhưng khí phát ra từ nó rất mạnh mẽ, nó như chứa sự chính nghĩa, lòng thù hận và cả tình yêu thương. Máu trên cánh tay Sara vẫn còn đang chảy, rất đau đớn, cô đang cố gắng cầm cự cái đau. Mày phải chết.

Chưa kịp ra tay, Sophia đã dùng những móng vuốt như những ám khí tuyệt vời bắn về phía Losy.

« Bang » ! »bang » ! »bang »

- Hừ! những thứ này mà đòi đánh với tao sao, quả là trẻ con, quá trẻ con. Nói dứt lời Losy bắn một viên nữa về phía Sara, cùng lúc ấy

Sara cũng giương cung và hút một luồng sức mạnh khác của gió tạo thành một Phong tiễn, nó cũng mạnh mẽ không kém gì viên đạn bạc mà Losy bắn ra, khi hai thứ sức mạnh khác nhau, hai lập trường khác nhau trong hai con người thù địch nhau sắp chạm phải nhau và nó như sẽ tạo ra một điều gì khủng khiếp lắm.

“Phì.....phì.....quá muộn
rồi.....phì.....không.....lẽ....không.....thể.....phì..”

.....

“Click” Okie. Xong xuôi mọi chuyện rồi.

- Alô! Công việc của cậu sao rồi Randy.
- Đã hoàn thành xong rồi. Chúng ta tập trung lại chỗ hẹn nha.
- Yes, năm phút nữa sẽ có mặt, mình tắt máy đây.

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á

Chương 6

“Click” Okie. Xong xuôi mọi chuyện rồi.

- Alô! Công việc của cậu sao rồi Randy.
- Đã hoàn thành xong rồi. Chúng ta tập trung lại chỗ hẹn nha.
- Yes, năm phút nữa sẽ có mặt, mình tắt máy đây.
- Chỗ các anh cũng xong hết rồi à. Zane hỏi.
- Ừ! mọi chuyện diễn ra rất suông sẽ, không có gì khó khăn cả. Peter trả lời.
- Chỗ của anh cũng thế phải không Randy.
- Đúng thế đấy Zane, rất thuận lợi.
- Chỗ em và Alex cũng vậy, mọi người có thấy có chuyện gì lạ ở đây không, nó quá dễ dàng, công việc này không phải đối với chúng ta, và....
- Alex, Zane, bọn em chạy đi đâu vậy? Peter lo lắng hỏi.
- Chúng ta đi theo họ thôi Peter ạ.
- Chị Zane ơi, vậy liệu Sara có nguy hiểm không.
- Hy vọng Sara không vấn đề gì. Trong số chúng ta Sara là yếu nhất, vì thế bọn chúng mới nhắm vào Sara.
- Vậy không lẽ mọi hành động của ta bọn chúng đều nắm được.
- Chị không nghĩ vậy đâu. Có các căn cứ có con đường thông với nhau.
- Nhưng nó cách nhau quá xa mà.

- Chuyện này thì phải xét lại, giữa hai căn cứ nối với nhau bằng một đường thẳng nếu như di chuyển bằng xen đưa mất ít nhất cũng phải mười lăm phút. Nhưng họ làm sao xác định chúng ta sẽ chọn nơi nào.

- Ý em là họ có nội gián.

- Em không nghĩ thế, nhưng có điều bí ẩn nơi đây.

- Nhưng mọi khi chúng ta làm gì cũng đều có sự trùng hợp mà.

- Lần này thì khác chị Zane ạ. Bởi vì.....

“Hơi nước ơi, thiên thần ơi, xin hãy cất lên tiếng hát cuộc đời, sức mạnh của Sự sống”

- Chuyện gì đang xảy ra vậy. Losy hét lớn.

- Một người có sức mạnh nữa à. Sara ngạc nhiên.

- Cô là ai, sao có mặt nơi đây ? Sophia hỏi.

Cô gái quay lại, khuôn mặt y như đúc Losy, nhưng nó tái xanh, không một sức sống.

- Cô.....cô.....sao giống tôi thế. Losy không còn tin vào những gì trước mắt mình nữa.

1. Nhiệm Vụ Mới (3)

- Em là chị đây Losy, sau khi mẹ sinh chị ra, mẹ đã mất, vì mẹ là một người có sức mạnh nhưng chị thì không có. Rất buồn nên ba đã tiến hành nhân giống vô tình, lấy gen của chị và mẹ tạo ra em, nhưng có một chút trục trặc kỹ thuật hay điều gì đó mà sức sống của em rất yếu, cũng như sức mạnh mà em nắm giữ là Sự sống.

- Không, tao không tin, tao không tin rằng mình có em, cô nói dối.

- Chị ơi, đừng như thế nữa mà, đừng tiếp tục sai phạm nữa mà.

- Im đi.....

- Em không muốn tiếp tục nhìn thấy chuyện này tiếp diễn nữa.

- Tôi hỏi cô, vậy lúc trước giờ cô ở đâu.

- Khi vừa tái tạo em, cha đã thất bại, tế bào sau khi thành hình thì tan thành một loại dung dịch lỏng, một hôm chị vô tình làm rơi lọ chứa dung dịch vào mình đấy, chị nhớ không.

- Chuyện đó xảy ra lâu rồi, lúc đó ta còn nhỏ.

- Vâng, nhưng sau khi phản ứng với da thịt của chị, thì sức sống của em lại được tăng lên, nhưng nó không thể định hình. Em chỉ có thể xuất hiện ở vóc dáng này lúc nửa đêm, hoặc đang ở trong môi trường của mình.

- Vậy tại sao bây giờ cô ?

- Từ trường nơi đây khác ở bên ngoài, và càng lạ hơn là gió mà cô

gái kia mang vào lại có rất nhiều hơi nước, tạo thành sương, nên trong môi trường của em, em có thể định hình....

- Ý cô là.....

- Em không muốn chuyện này tiếp diễn nữa. Hãy theo em về với mẹ nha chị.

Cô gái bay lơ lửng về phía Losy, cô ôm Losy, nở một nụ cười nhạt rồi cùng Losy tan biến trong tiếng hét không cam chịu của cô, khung cảnh xung quanh được bao phủ bởi một làn sương mỏng, cảm giác bây giờ thật là êm dịu, thanh bình.

- Sara, bạn không sao chứ, tỉnh dậy đi Sara.

- Sara, Sara, em sao rồi, em sao rồi Sara.

- Vì mất quá nhiều máu nên Sara ngất thôi, không có sao đâu chị ạ.

- Sao em lại xuất hiện ở đây vậy Sophia.

- Chuyện dài lắm chị ạ, nhưng người có lỗi vẫn là em ạ.

- Đừng nói thế Sop, chuyện đã qua rồi, không có gì đâu.

- Alex nói đúng đấy, đừng tự trách mình nữa mà, ai cũng có một lần phạm sai lầm.

- Nhưng sai lầm của em thì khó mà phục hồi lắm.

- Chuyện đó Sara không trách em đâu. Xem nó ngủ mà cười tươi ghê không.

- Hi.....hi.....nhưng có lẽ em không tự tha thứ cho mình đâu.

- Lại nữa rồi, hãy vui lên đi nào cô bé.....

- Lần này chúng ta có thể đối phó dễ dàng hơn với lão Ketching rồi. Zane nói.

- Dù không có Losy chúng ta cũng có thể hạ đo ván lão ta mà chị Zane. Sara xen vào.

- Còn em nữa, nhiệm vụ lần này của em là không được tham gia, mà phải ở đây tĩnh dưỡng đi nha cưng.

- Chị Zane chơi xấu, không được tham gia còn gì vui nữa đâu.

- Em ở lại đây chơi với Sara nha Sop, bạn bè lâu ngày gặp lại chắc có nhiều điều nói lắm, cứ vui vẻ lên nha, không có chuyện gì đâu.

- Chúng ta đi thôi chị Zane. Alex lên tiếng.

- Okie

- Anh Randy và Peter nè, bọn anh hãy thông báo với căn cứ Ròng cùn như HCQT lại niêm phong năm tiểu chi nhánh giúp bọn em nha, khoảng một giờ sau chúng ta sẽ ăn mừng. Alex nói.

- Sao lại như thế hả cô bé, bọn anh không được đi sao? Randy ngạc nhiên hỏi.

- Hi.....lần này thì không đâu. Chúng em đi nha hẹn gặp lại sau.

Khu trung tâm hôm nay vắng vẻ đến mức lạ kỳ, nhưng dù có nhiều

cảm bấy cũng không sao cả, bởi dù sao các cô cũng đi vào từ cổng chính thôi. Tiến sâu vào tòa nhà, cảm giác bất ổn ngày càng tăng, đường lên tầng cuối cùng của tòa nhà lại càng thấy lâu hơn, và tràn đầy nguy hiểm, nhưng không một bóng người, một tên sát thủ nào xuất hiện.

“Két !!!”

Cánh cửa dần dần mở ra, Dane và một tên lực lượng khác đứng đó, và một người đàn ông ngồi giữa là Ketching.

- Lũ nhóc con, tại bọn mi mà con gái ta đã không còn trên đời này nữa, ta không còn thiết sống nữa, trước khi ra đi ta phải cho bọn mi biết cái cảm giác đau đớn đó.. Bởi thế hôm nay dù thắng hay thua, ta cũng phải giết bọn mi.

- Ông hãy thử nghĩ lại xem, vì ông quá tham lam, muốn thống lĩnh thế giới à, một chuyện quá điên rồ, rồi ông lại nhân bản, cấy ghép vô tính, đó là một việc làm trái với nhân đạo. Alex mắng Ketching.

- Losy chết là do ông, vì ông đã tạo nên một phiên bản của cô ta, và may mắn thay, phiên bản đó không bị thú hóa như cha con ông đấy. Zane mắng tiếp.

- Dane, Roll hãy làm cho bọn chúng câm mồm lại đi.

- Bọn mi là những thứ vô tri giác, có thể đứng qua một bên rồi. Zane nói.

- Bọn chúng không phải như những thứ bọn mi đã từng chạm trán đâu, chúng là thứ người máy có óc con người. Ha...ha.....

- Thật là kinh tởm, im đi tên khốn. Zane lại mắng.

- Chị Zane, hãy làm như kế hoạch.

Alex và Zane thoát ẩn, thoát hiện, các cô di chuyển nhanh như chớp, dẫn dụ hai tên người máy chạy vòng quanh, sau đó điều mà các cô dự định cũng đã đến, hai tên đã đứng thẳng hàng nhau.

- Nhanh tay lên Alex.

“Sức mạnh của nước, sự hiền hòa, êm dịu, sự nâng niu trong tình yêu thương. Thủy tiễn”.

Những mũi tên nước thật mạnh mẽ bay xuyên thủng qua cả hai tên người máy. Lão Két ching bật cười vào bảo:

-Thật buồn cười, những vũ khí bọn mi sẽ không làm cho hai tên kia hư hỏng được đâu.

- Ông đúng là già đầu mà ngốc. Zane lại mắng.

- Không có cái gì thoát khỏi cái quy luật của tự nhiên được đâu, đi trái lại sẽ bị nó hủy hoại lại chính mình. Vũ khí của tôi là nước, nước

sẽ làm cho những mạch trong cơ thể chúng bị hỏng hóc, đừng nghĩ là dùng những linh kiện tối tân thì có thể được an toàn, nước của ta không phải là loại nước bình thường kia đâu. Hãy nhớ quy luật đã như vậy rồi. Hiện giờ chúng đang tê liệt và trong năm phút nữa thôi, chúng sẽ nổ tan thành, và giấc mơ của ông cũng sẽ hết. Alex nói.

- Ha.....ha.....bây giờ ta mất tất cả, nhưng ta sẽ cho bọn người đồn mạt kia sẽ chết theo ta.
- Tất cả các chi nhánh của ông đã bị vô hiệu hóa rồi. Alex tiếp lời.
- Đồ lũ ngốc, không lẽ khu trung tâm không thể hoạt động nếu không có các công ty kia sao ? Bọn mi còn non lắm.
- Chiếc nhẫn chúng tôi cũng lấy lại rồi, và những con ốc quan trọng trong chiếc máy của ông cũng đã mất, giờ đây nó không khác gì đồng sắt vụn.
- Nhóc con....gừm ! mày lấy nó khi nào vậy.
- Lão già kia, vậy ông nghĩ hồi nãy chúng tôi chạy nhanh trong phòng chỉ là để cho bọn chúng bị lừa thôi sao, ngây thơ quá rồi. Zane lại mắng.
- Ketching, ông đã bị bắt, hãy đi theo chúng tôi khi còn có thể.
- Hức... !Hức.... ! ta không cam.
- Bắt lão nhanh lên Alex, đi thôi, không nói chuyện được nữa đâu.
- Vâng ạ. Let's go.

“Cộp”..... 29, 28,27.....

“Cộp”....9,8,7.....3,2,1.....:Bùm.....

- Sự nghiệp của ông như vậy là không còn nữa rồi Ketching. Saro lên tiếng.
- Con nhóc kia, hãy nhớ rằng thầy người thân cũng mất.
- Cám ơn lão nhắc nhở, nhưng với Sophia, Randy và Peter thì chúng tôi không còn lo lắng rồi. Zane tiếp lời.
- Có phải ông nói đến những người này không ông chủ. Randy xen vào.
- Không ngờ ta lại không cao tay bằng bọn nhóc này.
- Vì đây là « Công chú Trí Tuệ – Alex » mà. Hi.....hi.....Zane nói.
- Các cháu hoàn thành nhiệm vụ rất tốt. Chú sẽ có thưởng đấy.
- Cám ơn chú Saro. Chú thăm Sara rồi ạ ?
- Sao lại chưa được chứ, con gái nuôi chú mà. Ha.....ha.....
- Hi.....hi.....
- Alex, em có chuyện muốn nói với Randy thì nói đi, bọn chị không làm phiền đâu.
- Chuyện gì vậy Alex, Randy tò mò.
- Chúng ta đi nào, để bọn họ lại nơi đây đi, quickly, please.

Hi.....hi.....

- Anh có muốn nói gì với em không.
- Hi, em muốn nói gì với anh đây cô bé.
- Em.....em.....

Alex đưa tay lên mặt của Randy, đôi tay nhỏ bé, mềm mại của cô chạm vào tai của Randy và lấy xuống một con chip nghe trộm trong bông tai của Randy.

- Đây là lý do sao mà Losy có thể biết được từng bước đi của mình đấy.
- Hả! Thì ra bọn anh đã bị lợi dụng từ đầu à. Tiếc thật.
- Hi...hi...không có gì đâu, ai cũng sẽ có lúc sơ suất mà anh, cũng có khi điều đó ta không biết cũng không chừng, Sophia cũng từng thế mà. Anh nè.....
- Sao em ?
- Không gì ạ.
- Vậy thôi anh về đây.
- Vâng ạ, chúng ta sẽ gặp lại tối nay.
- Alex này, hãy để con tim cảm nhận điều anh muốn nói nha. Nói xong Randy hôn nhẹ lên má của Alex rồi bước đi.
- Ta không thể chết như thế, sự trở về lần này, ta đã là một con người mới, ta phải chống lại số phận, và ta đã làm được.

Selphie - Kitaro

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á

Chương 7

II. Mật lệnh HP – HL (1)

Unknown Place..

- Sức mạnh trong ta chưa bao giờ cảm thấy mạnh mẽ như thế này, ngày trở về của ta sắp đến, sự tinh hoa và giấc mơ thống trị của ta hơn nửa thế kỷ trước giờ đây sắp được tái lập rồi.
- Thừa bà, từ khi vắng mặt của bà, tổ chức Ròng phát triển một cách dữ dội, tuy nhiên chúng tôi lúc nào cũng củng cố sức mạnh, chờ ngày bà về phục hưng tổ chức.
- Ha.....ha.....hay cho câu phục hưng tổ chức. Người yên tâm đi, ngày đó sẽ không còn xa nữa đâu. Saro, Jessica, Dave, Bean, các người hãy chờ bản án tử của Huyết Phụng Shanen ta. Bắt đầu từ hôm nay ta phải trả thù, hồi các chiến binh của tổ chức Hoả Phụng, ta ra lệnh bắt đầu thực hiện “Mật lệnh Huyết Phụng”.

- Chán quá, tình hình cứ bất ổn như thế này hoài, tối ngày cứ nhốt mình trong bốn bức tường, thì chán chết. Zane than thở.
- Cái gì xảy ra cũng có nguyên nhân của mình mà chị Zane, nếu con người không quá lạm dụng, tàn phá thiên nhiên thì thử hỏi xem làm sao có những hiện tượng kỳ dị như bây giờ.
- Oh, tôi biết rồi thưa “công chúa trí tuệ”, nhưng đó đâu phải lỗi của chúng ta. Không những sự tàn phá của thiên nhiên mà còn mấy vụ bạo động của con người nữa mới lo chứ.
- Chúng ta nên lạc quan chút đi chị Zane, cứ bi quan như thế thì cũng có giải quyết được gì đâu, càng lo thì càng già, đó là nỗi kinh hoàng của “Nữ hoàng sắc đẹp” của chị mà.
- Hừ! Dám chơi chị nha. Thôi coi liveshow của một nhóm nhạc đang nổi tiếng hiện nay đi, nhờ bạn chị nói nhóm H3 này “hán sòm” lắm, hát cữn “well” lắm.
- Đó cũng là một ý kiến hay đấy.

- Hy vọng rằng chúng không nhàm chán như ở mấy kênh khác.
- Hai chị em nằm nhắm mắt, nghe những khúc nhạc êm dịu, du dương làm cho tâm hồn họ thật bình lặng, họ nhớ tới những ngày khi họ còn rong chơi mà chưa nghĩ tới bất cứ việc gì của đời, rồi họ lớn lên, theo thời gian họ trưởng thành và tìm gặp định mệnh của mình nơi đây. Mặc dù ở đây họ luôn sống trong sự bất ổn, trong tầm ngắm của những sự nguy hiểm, đôi khi họ chán nản, muốn rời bỏ công việc, sự đau khổ, nhạy cảm đối với những cái chết đau thảm nhưng.....
- “ Liveshow của nhóm H3 sắp phải chia tay với các bạn rồi, chúc các bạn một buổi tối vui vẻ và cuối cùng chúng tôi xin hát tặng các bạn bài GoodNight”.
- Người nào mà nói chuyện thấy ghét dữ vậy. Alex nhướn mắt lên nhìn.
- Vậy mà không biết sao lúc hát hò nghe hay quá nhỉ.
- Chị Zane, cái người này.....
- Đừng phá chị Alex, để chị nghe bản GoodNight rồi ngủ luôn.
- Không được chị xem cái này cái đi, có người là Sát Thủ Liên Hoàng mà em đã từng gặp ở Singapore đó.
- Trời đất, thì ra làm ca sĩ mà còn đi giết mướn sao? Mà hôm đó chị cũng gặp một người là Sát Thủ Liên Hoàng nữa đó.
- “Á” ! Minhao Chang.
- Cái tên có cái đầu dựng ngược đó à, còn cái ông đầu quăn hơn mì sợi đó là Xiao Chang đó chị Zane.
- Không lẽ là hai anh em, vậy chắc cái thằng nhóc còn lại đó cũng là Sát Thủ luôn rồi.
- Trời, cái mặt già hơn chị nữa, mà kêu người ta bằng thằng nhóc, mà mấy tên này đánh đấm gì chứ, em dùng một đòn là tóm được tên

đó rồi.

- Tên Minhao cũng khá đấy chứ, nếu chị không nhanh tay nhanh trí, thì hôm đó tiêu vì nó rồi. mà không ngờ bọn chúng lại là một nhóm nhạc nổi tiếng nhỉ.

- Không biết đã nổi tiếng rồi mà còn đi giết thuê chi nữa nhỉ.

- Tại vì hát nhiều mà lo không đủ việc sinh hoạt như : cờ bạc, rượu chè, thì phải là thêm nghề tay trái thôi. Sara xen vào.

- Ủa, Út về hồi nào thế, bọn chị không nghe tiếng động luôn, sao nói đi chơi với Sophia mà, về chi sớm vậy.

- Ai biết là nhỏ gặp được bồ đâu, làm hại em bơ vơ, nên đành về thôi, mà về mới biết hai bà chị của em tám tới cỡ nào.

- Truời đất, nó nói xấu hai chị em mình kìa Zane, hạ gục nó đi.

Hi.....hi.....

Tiếng cười giòn cất lên trong một mái nhà ấm cúng, của những cô gái xinh đẹp và trẻ trung, hôm nay bầu trời cũng cao hơn, và rất đẹp, nhưng mọi việc đâu như con người mong đợi, tại một nơi nào đó trong thành phố, những bông tuyết trắng đầu tiên tự nhiên rơi xuống trong một vùng trời của một đất nước nhiệt đới nằm gần đường xích đạo, trong khi thời tiết không quá lạnh. Những bông tuyết đầu tiên vừa xuất hiện liền bốc cháy trong không trung như những ánh sáng của những con đom đóm lập lều trong đêm tối đang tìm một lối đi của mình, một nụ cười nửa miệng thật đáng sợ của một bóng đen đã làm cho bông tuyết phát hoả.

Asian Dragons' Office..

- Lại có nhiệm vụ nữa rồi chị Zane ời, vậy là chúng ta sắp có dịp đi đâu đó du lịch và mua sắm rồi. Sara hí hửng nói.

- Mỗi lần có nhiệm vụ tuy vui, nhưng mỗi khi bước vào căn cứ thì có

một cảm giác kỳ lạ sao lắm đây chị Zane. Alex nói.

- Chúng ta được đặt cách của chú Saro là không cần phải vào căn cứ thường xuyên nhưng những thành viên khác, chỉ khi có nhiệm vụ ta mới vào thôi, nên đối với họ chúng ta còn xa lạ lắm đây.

- Mà em không hiểu tại sao chúng ta không được vào đây thường xuyên như họ nhỉ, nhìn cũng thích thật. Sara ngờ ngác hỏi.

- Vậy em thích không, chứ bọn chị thì không thích rồi, bộ đồng phục thì cứng nhắc, không chút gì gọi là nữ tính cả, không khí lúc nào cũng căng thẳng và đầy mùi hình sự, chỉ cần nhiều thôi là chị cũng phát ốm khi phải nghĩ tới rồi.

- Chị zane nói đúng đó, vào đây đâu có sướng bằng ở nhà.

- Chú Saro kìa các chị.

- Chào các cháu yêu của ta.

- Chào cha nuôi ạ.

- Hai người xưng hô thân mật quá, làm tụi này tủi thân đó nha, hi.....hi.....

- Ai cũng bảo chị làm con nuôi luôn, mà chị đâu có chịu làm.

- Làm con nuôi rồi, thì phải nghe lời bố nuôi, không được chi tiêu phung phí tiền của bố, vậy ngu gì mà làm.

- À, thì ra đó là lý do tại sao hai cô nhóc này không chịu đó hả, cũng tính toán chí lý quá ta.

- Mà lần này là nhiệm vụ là gì thế chú Saro.

- Vào đây, chú cho bọn cháu xem cái này Một vụ giết người hàng loạt, một số người bị giết và bên họ bao giờ cũng có một tấm gương nát vụn cả.

- Đó là manh mối hay sao chú. Zane nói.

- Chú không biết điều gì tiềm ẩn trong những gì xảy ra và có tại hiện

trường, nhưng đó là điểm trùng khớp mà trong mỗi vụ đều để lại.

- Và đó cũng là mấu chốt của vấn đề, tuy mỗi người có những đặc điểm khác nhau, nhưng xét về một tổng cục bao quát nào đó, thì họ cũng là những người trong viện tế bào học của quốc gia đây. Tiến sĩ Vic, bà giáo sư Kelly, giáo sư Tony, và hai trợ tá khác.

- Nói hay lắm Alex, và đó là điều mà chú sắp nói đấy. Đúng lần này các nạn nhân đều thuộc người trong viện tế bào học quốc gia, và trong chuyện này sẽ còn nhiều điều khúc mắc khác mà chúng ta cần phải giải quyết.

- Tưởng được đi đâu đó, ai ngờ lại giải quyết mấy cái vụ án giết người trong nước thế này, chán quá đi. Zane than thở.

- Tình hình bất ổn, đi chơi cũng đâu có vui đâu chị Zane, ở nhà phá án cũng vui mà. Sara an ủi.

- Đành vậy thôi chứ biết làm sao bây giờ.

- Nếu các cháu đã rõ thì có thể ra về và bắt đầu tiến hành điều tra rồi đấy.

- Vâng ạ, bọn cháu sẽ cho chú biết kết quả sớm nhất ạ. Zane lên tiếng.

Vừa ra khỏi phòng, ấn tượng mà các cô gái trông thấy đó là một phụ nữ đã gần năm mươi, nhưng vẫn còn đẹp một cách tuyệt vời và sang trọng, sức thu hút của bà ta thật mạnh liệt, và điều làm các cô chú tâm nhiều hơn là đôi mắt thật sắc, thật náy lửa của bà ta, và bà đang tiến gần hơn với các cô gái và bước vào phòng của chú Saro, rồi các cô cũng tiếp tục bước để thực hiện nhiệm vụ của mình.....

- Saro, công việc thăm dò tình hình của ông tiến triển tới đâu rồi.

- Mọi chuyện vẫn đang tiến hành tốt Jes ạ. Nhưng có nhiều điều làm tôi thấy lo lắng đấy.

- Về chuyện gì.
- Tuyết rơi vùng phía Nam của đất nước chúng ta.
- Điều đó thật là đối với một đất nước nhiệt đới chúng ta, nhưng thiên nhiên lúc gần đây càng lúc càng bất thường, nên điều đó cũng không quá lo ngại đâu Saro ạ.
- Chuyện tuyết rơi nơi đây chưa là vấn đề quan trọng đâu mà là đây nè. Saro đưa những tấm hình cho Jes.
- Những ngọn lửa trên không trung, và nó là đốt những bông tuyết à, cảnh này tuyết vời quá.
- Vô tình máy thăm dò các Dragons đã quét trúng những hình ảnh này, và nó làm tôi nhớ lại một người bạn xưa.
- Ai thế ? Tôi biết chứ.
- Bà biết rất rõ, và lúc nào theo bà ta cũng là một nỗi kinh hoàng tột độ.
- Xin lỗi, có lẽ ông nên nói rõ ra, tôi không thích cái việc ương ương dở dở, mọi việc sáng tỏ sẽ cảm thấy dễ chịu hơn.
- Shanen đã về, và bà ta đang ở rất gần nơi đây.
- Ông đang đùa đấy sao Saro, ông nên nhớ rằng hôm đó chúng ta đã đẩy bà ta vào hố đen huỷ diệt của Thần Vệ Nữ rồi mà.
- Tôi biết chứ, nhưng có lẽ có ngoại lệ, là bà ta đã thoát.
- Không ai có thể thoát khỏi quyền lực tối cao của Thần Vệ Nữ, và tôi luôn tin vào điều đó, chúng ta vẫn đang phục vụ cho bà mà.
- Tôi hiểu, nhưng có ai đã từng nói gì về cái lỗ đen đó ngoài cái chết đâu.
- Bởi vì ai vào trong đó đều không bao giờ còn sống sót trở về, và đó là lý do tại sao Shanen không thể quay về, và lại một lần nữa gieo rắc nỗi kinh hoàng của Huyết Phụng.

- Sao bà không nghĩ thoáng hơn tí đi, có lẽ vào trong hố đen ấy sẽ thông với bất cứ nơi đâu trên Trái Đất, và xa hơn có lẽ họ bị tổng vào khoảng không vũ trụ, điều đó cũng có thể mà, hố đen đó không thể nghiền nát tất cả mọi thứ được. Hãy tin tôi Jes, tôi linh tính một điều gì đó rất xấu sắp xảy ra, và nó còn tồi tệ hơn cả lúc trước, và lần này Thần Vệ Nữ sẽ không thân chinh nữa đâu.

- Xin lỗi Saro, tôi không rảnh để mà cãi tay đôi với ông, tôi còn rất nhiều việc phải làm nữa, và hy vọng lần sau gặp lại ý nghĩ đó của ông sẽ không còn nữa, hãy tin tưởng tôi.

Jessica bước ra khỏi phòng của Saro, nhưng nét mặt của bà đã biến sắc, và có lẽ có điều gì khủng khiếp đã thực sự gieo rắc vào thời đại này.

- Saro ơ, tôi biết có lẽ ông nghĩ đúng, nhưng tôi hy vọng rằng mọi việc sẽ không phải như thế, có lẽ Shanen đã quay trở về, nhưng trong lúc này, một người vẫn giữ vững lòng tin thì sự việc sẽ có lẽ khả quan hơn, Huyết Phụng tại sao bà lại quay về, sao bà không ngủ vùi vào quên lãng đi, hãy để cho khúc hát của Phụng Hoàng đưa bà về cõi vĩnh hằng, tại sao không phải là như thế.

Selphie - Kitaro

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á

Chương 8

- Công việc tiến triển thế nào rồi hả chị Alex, hy vọng rằng công việc này sớm kết thúc để mà không tiếp xúc với những thứ tửm này nữa.
- Công việc không đơn giản như em nghĩ đâu Út ạ, sự việc càng phức tạp hơn, những cái chết trước tấm gương. Điều này càng làm cho vụ án càng bí ẩn hơn.
- Và mỗi vụ bao giờ cũng xảy ra vào một độ trăng vừa mọc không à. Zane xen vào.
- Những tiếp xúc với những tấm ảnh này, em thấy họ quá thảm thương, tại sao ai cũng bị chết cạnh một tấm gương như thế. Và lại vào lúc trăng non, bởi vì theo quan niệm của một số nơi, một số người thì soi gương khi ấy là không tốt.
- Và điều đó có lẽ là điểm mấu chốt của những vụ thám sát này. Alex mới.
- Nhưng tại sao họ lại soi gương vào lúc trăng non, lại là trong khu trung tâm vào buổi tối thế này, họ cũng có thể về nhà mà tự soi rọi mà. Zane thắc mắc qua chiều hướng bức bối.
- Bình tĩnh đi chị Zane, có lẽ họ không phải đi soi gương, nhưng đây là những điều mà hung thủ muốn tạo ra để đánh lạc hướng chúng ta đấy. Sara nói.
- Không một điều gì để chúng ta có thể dò tìm tiếp tục được, họ đều là những người trong viện tế bào học quốc gia, không một chút quan hệ ruột thịt, không thể bắt cứ thứ tự nào, kể cả ABC.
- Không phải là những vụ giết người trong Sherlock Home đâu cô bé, không phải là những hình nhân nhảy múa, mà đây là tấm gương đấy. Zane nói đùa.
- Không phải là truyện trinh thám, nhưng em thấy trong những tấm

ảnh này, có những điểm không hợp lý. Alex nói.

- Những mảnh vụn của gương phải không chị Alex, em cứ suy nghĩ mãi tại sao lại có những mảnh trong suốt của những cửa kính xen lẫn trong tấm hình chụp bà Kelly.

- Đúng ! Đây là điểm mà chị cũng đang thắc mắc, không một tấm gương soi nào mà trong suốt cả hai mặt như thế, điều này chứng tỏ rằng vụ giết người này không phải là do tấm gương gây nên đâu. chị Zane, hãy tìm xem trong viện nghiên cứu ấy còn bao nhiêu người.

- Chị Alex nè, trên thân thể nạn nhân không một tí gì của sự cọ xát, điều này làm em liên tưởng tới thế lực D3.

- Không đâu, thường không một D3 nào lại đi giết người mà không một mục đích nào cả.

- Có rồi Alex, những người bị giết đều nằm trong nhóm nghiên cứu sinh sản vô tính đấy, và chỉ còn lại hai người thôi là bà Linda và Kimino.

- Thế thì rõ rồi, hãy tăng cường bảo vệ họ, và hung thủ có lẽ sẽ là một người mình quen biết đấy, hy vọng là sẽ không phải như em suy đoán. Bởi vì đó là thế lực DfX. Alex nói trong nét mặt nghiêm trọng.

- Alex, em không nói đùa chứ, đó là thế lực của những hồn ma mà.

- Vâng, và những tế bào cấy ghép thành công sẽ giúp họ tái sinh tổng một cơ thể mới, và họ sẽ tồn tại và phát triển nhanh chóng.

Nhưng em vẫn hy vọng rằng là mình nghĩ sai.

- Chị hy vọng đây chỉ là những một vụ giết người hàng loạt của những kẻ điên rồ thôi, chứ không liên quan đến những thế lực khác.

- Nhưng việc đó cũng có thể chứ các chị, khi xung quanh ta cũng còn có những người có siêu năng lực giống như ta.

- Sara nói đúng đấy chị Zane, mọi chuyện sẽ không chấm dứt và

dừng lại ở những con người bình thường nữa đâu, và chúng ta phải chấp nhận nó và đối đầu thôi.

- Nhưng thế lực DFX chỉ tấn công con người khi họ tự vệ thôi mà, chúng là những vong linh đang chờ được siêu thoát mà. Sara thắc mắc.

- Sara à, nhưng nếu khi còn sống em còn quá nhiều tham vọng, hay còn những tâm nguyện chưa được giải quyết thì đến chết em cũng phải thực hiện thôi.

- Quả thật là dã man, nhưng liệu dự đoán này của chúng ta có đúng không ?

- Chị mong rằng điều này chị nghĩ sẽ phá sản toàn bộ, chị mong sẽ không phải là như vậy, vì nếu việc đó xảy ra thì thế giới này sắp loạn lên hết rồi, siêu nhiên và con người cùng sống chung sao ?

- Không ngồi đây đoán nữa, chúng ta hãy bắt tay vào công việc thôi, Alex em sẽ bảo vệ cô Kimino, chị sẽ theo sát bà Linda.

- Còn em thì sao hả các chị.

- Em hãy ở đây điều tra thêm thông tin về những vụ án nằm trong các tấm gương kia, và nhớ thường xuyên liên lạc với chú Saro để hiểu rõ hơn tình hình.

- Nhưng như vậy thật không công bằng chút nào, lúc nào em cũng không được tham gia với các chị, em bao giờ cũng núp sau cái bóng của hai chị thôi.

- Sara, không nên nói như vậy chứ em, em có biết rằng người nắm giữ thông tin bao giờ cũng nắm một vai trò rất quan trọng không, vì họ có thể sẽ làm được mọi chuyện đó.

- Nhưng em.....

- Không nhưng nhị gì nữa, đó là một trong yếu tố đầu tiên khi các chị

gia nhập vào Ròng, và khi em vào cũng như thế, em hãy kiên nhẫn vào, và sẽ có đến khi em sẽ được tham gia tác chiến như bọn chị thôi.

- Alex, em không muốn thế đâu. Em muốn tham gia thôi.
- Sara nè, tham gia một nhiệm vụ không nhất thiết là tác chiến đâu, giải quyết công việc phải kết hợp nhiều yếu tố đấy. Zane nói.
- Thôi bọn chị đi đây, hy vọng rằng vụ án này sẽ mau chóng kết thúc. Bọn chị đi nha Út. Alex lên tiếng.

* * *

Bóng tối đang bao trùm cả thành phố, nỗi kinh hoàng của người dân càng lúc càng trầm trọng hơn, khi ánh trăng non lại mọc lên, những cái chết có liên quan tới những tấm gương gọi lên cho họ những ám ảnh về nỗi kinh hoàng này. Một đêm tĩnh lặng trong trung tâm tế bào học, dáng người đang đi trong bóng tối.

- Xin cô hãy cẩn thận cô Kimino, mọi việc sẽ rất bất lợi cho cô đấy, tại sao cô lại cố chấp đi lại vào ban đêm trong đây, lại vào lúc trăng non nữa chứ.
- Điều đó không làm cho tôi quan tâm đâu, cô không đủ chứng cứ thuyết phục tôi rằng những người trong nhóm nghiên cứu sinh sản vô tính sẽ bị đe dọa đâu.
- Tại sao cô lại cố chấp như thế chứ, dù sao đó cũng là bởi vì chúng tôi quan tâm đến cô thôi mà, sự mất mát của cô không ảnh hưởng gì đến chúng tôi cả, nhưng lương tâm tôi không cho phép tôi làm điều ấy.
- Cô hãy yên tâm đi, việc của tôi, tôi sẽ tự giải quyết, và nó sẽ không ảnh hưởng tới việc gì cả. Cô đi theo tôi suốt ngày tôi cũng không có tâm trí tốt để thực hiện công việc của mình được suông sẽ nữa, công

việc của chúng tôi đòi hỏi của sự tập trung cao độ.

- Okay, tôi hiểu ý cô rồi, và tôi sẽ không phiền cô nữa đâu. Trả lại sự bình yên cho cô đó. Bye !!

- Thank you. Bye !!

Alex bước dần khuất sau góc khuất của khu sinh sản vô tính, để lại Kimino một mình, cái cảm giác mang một điều gì đó tức giận, một nỗi thất vọng và cả một không khí nguy hiểm đang tràn ngập trong gian phòng nghiên cứu sinh sản vô tính này, Kimino vẫn ung dung bước tới nơi làm việc của mình và làm nốt công việc mà hàng ngày vẫn làm...một bóng người nữa đang bước vào trong căn phòng.....

Buổi trưa 2 ngày trước

- Anh Randy nè, anh có biết gì nhiều về thế lực siêu nhiên không ? Mọi việc diễn biến phức tạp quá em không biết là làm sao nữa. Sara thất mắc.

- Anh cũng không biết nhiều lắm đâu, vì bọn anh chỉ là những nhân viên cấp dưới chỉ điều đi phá án thôi. Mọi việc chắc anh phải hỏi lại cô em họ Ann đội trưởng của bọn anh.

- Cô ấy cũng là người thừa hưởng gen siêu năng lực sao ?

- Đúng thế cô ta được điều xuống đây giải quyết một số công việc, chứ lúc trước cô ta làm một công việc mà anh không biết nữa.

- Cô ta có vẻ bí ẩn dữ ta, nhưng có lẽ cô ta cũng không biết gì đâu hi.....hi.....

- Hi.....hi..... anh cũng không biết nữa. Nhưng dù sao em cứ hỏi đi, nếu anh biết gì thì sẽ giúp em.

- Anh có hiểu nhiều về thế lực DFX không ?

- À, đó là những thực thể vô định hình, có thể gọi là các vong linh, nó

không làm hại bất cứ ai nếu ta không xâm phạm tới nó, nhưng vào những đêm trăng rằm thì những vong linh lại trở về nơi mình đã mất để mà tìm lại một chút gì đó kỷ niệm. Đa số đó chỉ là những thuyết, tư tưởng không xác định được bằng chứng minh, vì chưa thực sự ai thấy bọn họ cả.

- Vậy có ngoại lệ là bọn họ giết người không.
- Một số nhỏ những vong linh không thoả mãn nguyện vọng khi còn sống, hay bị chết oan, thì có thể họ sẽ quay về tìm một lời giải đáp.
- Anh làm cho em cảm giác lạnh rồi đó, nghe anh nói cứ như nghe kể chuyện kinh dị trên đài vậy đó, em chỉ có một mình ở nhà thôi đó.
- Thế mấy chị em đâu ?
- Bọn họ đi điều tra hết rồi.
- À, lần này cô Út nhà ta lười làm việc nên trốn ở nhà à.
- Không dám đâu, mấy chị ấy không chịu cho em đi cùng kia, cứ kêu người ta ở nhà mà tìm thông tin không à, nhưng mấy cái việc siêu nhiên này làm sao mà tìm đây. Mỗi nơi mỗi khác hết à, không lẽ mình lại tin vào những cái vớ vẩn đó.
- Trời ! Vậy của anh thì sao cô bé.
- Anh nói có đôi phần giống với chị Alex của em, nhưng em nghĩ có khi nào đó chính là vong linh của một trong các thành viên tìm về trả thù không ?
- Chuyện này anh cũng không biết nữa, những chuyện tâm linh, liên quan tới mấy thể lực siêu nhiên này anh biết ít lắm.
- Ah, có thông tin về thể lực D3, TS, GC nè.
- Trời đất em làm gì mà tìm hiểu về những đẳng cấp đáng sợ nhất của thể lực quyền năng làm chi thế.
- Anh vừa mới gửi một trang Web cho em mà, trong đây có đầy đủ

thông tin.

- Anh nào có gửi cho em web gì đâu, chúng ta vẫn còn liên lạc qua Phone mà.

- Thế tại sao ở nick của anh lại hiện lên dòng chữ này.

- Chuyện này coi bộ phức tạp đây, em lưu lại trang web đó đi, anh sẽ sớm đến chỗ em, hãy cẩn thận về nó đó, đừng đụng gì hết đấy, nhớ chưa, anh cúp máy đây.

- Vâng ạ, anh tới nhanh lên nha.

- Ừ ! anh đến liền đây, nhớ đây nha.

- Ờ ! Nhóm DfX quay về nơi yên nghỉ vào lúc trăng Rằm và trả thù vào lúc trăng non. Thì ra.....

* * *

- Dừng tay lại đi giáo sư Kelly, bà không nên ám sát những đồng nghiệp thân thương của bà như thế được. Alex lên tiếng.

- Cô gái, cô nhầm rồi, tôi là giáo sư Linda, đồng nghiệp xấu số Kelly của tôi đã qua đời trong một vụ thảm sát rồi.

- Tôi đã hy vọng điều đó là sự thật, nhưng nó đã không xảy ra khi người đứng trước mặt tôi chỉ là cái thân thể vô tri của giáo sư Linda.

- Cô nói điều gì tôi không hiểu gì hết . Những lời nói của cô có thể là những bằng chứng để mà buộc tội cô trước pháp luật đấy.

- Có những cái tai nghe mắt thấy nhưng không phải là sự thật, không phải là cái gốc của mọi vấn đề đâu, bởi vì bà đã không còn trên đời này nữa, và hôm nay bà đến đây để tìm Kimino để mà kết thúc những điều mà mình đã căm phẫn. Kimino xen vào.

- Chị nói gì vậy Kimino, sao chị lại nghĩ là tôi sẽ giết chị, chúng ta là đồng nghiệp của chị mà, và chúng ta đang có cùng một dự thảo, đề án của chúng ta sắp được công bố rồi.

- Vâng, chính những lời nói này của bà đã phần nào nói lên động cơ của bà rồi, hãy thú tội và cùng chúng tôi đi rửa tội cùng với chúa đi.

Alex xen vào.

- Cô im đi, nếu một lần nữa cô nói về vấn đề này nữa, thì đừng trách sao tôi lại làm lớn chuyện mà đưa ra toà đấy.

- Hãy thôi lớn giọng như thế đi bà Kelly, bây giờ chính tôi sẽ lật cái tẩy của bà đây. Kimino thét lên.

- Người không phải là Kimino.

- Đúng đó không phải là Kimino, Kimino đã ở một nơi khác rồi, bà sẽ không thể thực hiện được kế hoạch của bà đâu, bởi vì trước mặt của bà là Zane, con Rồng Ánh sáng.

- Những con nhóc khốn khiếp kia, giờ bọn mi sẽ chết.

- Và người nên nói câu đó chính là tôi và bà sẽ có kết cuộc như lời bà vừa nói đó.

- Chị Zane, chúng ta không nên triệt hạ bà ta, như thế có nên không.

- Nếu không liệu cảnh sát sẽ tin sao đây.

---< Buổi tối 2 ngày trước >---

- Cô nhóc, sao rồi, tại sao lại tìm được trang web kinh dị như thế này.

- Em đã nói là chính anh đã đưa cho em cái trang này mà, anh xem nè, còn chứng cứ đây nha, chối cãi gì nữa.

- Không à, hồi chiều anh chỉ nói phone với em thôi, không hề chạm vào Nick từ khi em đề nghị nói phone cho tiện đấy.

- Em cũng không biết nữa, như vậy thì thật khó hiểu quá, nhưng nếu như vậy thì ai đã làm chuyện này. Sao họ lại biết là em đang cần thông tin về việc này, và trong đây lại có rất đầy đủ những vấn đề liên quan đến các thể lực siêu nhiên nữa.

- Web này là Huyết Phụng à

II. Mật lệnh HP – HL (2)

- Trang web này có cái tên khá lạ, lại cũng rất hay đấy anh Randy nhỉ.
- Một trang web kỳ lạ, lạ từ cái tên, đến cái Logo, em có thấy cái huy hiệu này giống vật gì không?
- Giống một con phượng hoàng đang tung tăng trên những bông hoa lửa đấy mà.
- Không giống lắm, mà nó như một con phượng hoàng đang tắm trong biển máu.
- Anh lại liên tưởng quá sâu rồi, đừng có làm em sợ mà.
- Em không thấy cái tên nó sao “Huyết Phụng”, một cái tên gọi cho ta một cái cảm giác làm sao đấy, rất gần mà lại rất xa, đẹp một cách kỳ lạ nhưng lại quá xấu xa, một chút gì làm ta sao xuyên nhưng lại vô cùng bí ẩn.
- Anh đang nói gì thế Randy, em không hiểu ý anh muốn nói về việc gì cả, em chỉ cảm thấy lạ là người gửi cho ta cái trang Web này là ai, và anh là chủ của cái web này, hãy vượt tường lửa với em đi.
- Nguy hiểm lắm đấy, em đang xài mạng ở nhà, vào tường lửa mà thất bại, nhằm khi gặp dân cao tay chúng có thể tìm được địa chỉ của ta đấy, như thế thì rất nguy hiểm.
- Như vậy không lẽ chúng ta đành ngồi đây đọc tiếp những cái mà diễn đàn cung cấp sao, mà điều này cũng lý thú lắm đấy. Nó sẽ giúp cho em nhiều hơn trong những vụ việc sau.
- Anh nghĩ chúng ta không nên tiếp xúc quá nhiều với cái diễn đàn này, em hãy sao chép mấy cái tài liệu này ra giấy đi, và rồi khoá mạng, không vào web này nữa.

- Anh nói như thế cũng đúng đấy, là như thế sẽ không còn liên quan gì đến cái diễn đàn bí ẩn này nữa.

“Két”!! “Chú” !! “Bụt” !!

- Rót mạng rồi, sao lại như thế nhỉ.

- Bình tĩnh nào Sara, không được kích động lúc này, hãy làm lại một lần nữa đi.

- Vâng ạ Vẫn không được ạ, lại rót mạng nữa rồi.

- Tiếp tục lần nữa đi.

- Vẫn không được, mỗi lần như thế, em cảm thấy có cái bóng mờ như con phượng hoàng lửa bay cắt ngang vậy đó.

- Thế là rõ rồi, nó chỉ cho chúng ta xem trực tuyến thôi. Thế thì nguy hiểm lắm, nếu chỉ có mỗi chúng ta truy cập, thì có lẽ chúng sẽ biết ta ở đâu đấy. Ngắt mạng đi Sara.

- Hai anh em đang chơi trò gì mà sao thấy khẩn trương quá vậy.

- Chị Zane à.....

- À, không có gì đâu, chỉ là chơi game trực tuyến thôi mà.

- Anh mê game, mà bỏ bê công việc luôn à, hư quá trời rồi, mà sao hôm nay anh Peter không đi cùng anh à ? Alex hỏi.

- À không, cô Út nói ở nhà nhõng nhẽo, đòi anh sang đây chơi ấy mà.

- Con Út này cũng ghê quá ta, hai chị đi vắng rủ người lạ mặt vào nhà, lỡ mất đồ của chị thì sao .Hi.....hi.....

- Thì em ráng chịu chứ biết sao giờ Zane . Ha.....ha.....

- Hì ! Thì em sẽ trả anh cái tội dám lấy đồ của em chứ sao giờ, hi.....hi.....

- Chị Zane, đây là một số thông tin rất rất quan trọng mà em tìm được về DfX đấy.

- Làm gì mà nhấn mạnh giữ vậy Út Sara.
- Tại ai kêu chị không cho em đi, mà bắt em ngồi lì trên mạng, chán chết.
- Sao cái máy này bị gì mà không hoạt động nữa rồi, em làm gì thế Sara, quây mạng tới nỗi hư máy luôn à, cả anh Randy nữa.
- Trời, không lẽ cái máy bị hư rồi sao. Sara thốt lên một cách ngạc nhiên.
- Có chuyện gì thế Sara, chuyện gì đây, chị thấy em đang rất là lúng túng. Nói chị nghe đi, chuyện gì.
- Chuyện là như vậy ạ
- chỉ lướt web như thế mà hư máy sao, chuyện này khó tin lắm đấy, nhưng được thôi, chị sẽ điều tra việc này sau, và giờ là kế hoạch của những “Tiểu Long Nữ”. Hi.....hi.....
- Okay.

* * *

- Đã tới lúc đèn tối rồi đấy bà Kelly. Zane hét lớn.
 - Chuyện đó rất dễ với mi khi đó là với người bình thường, nhưng với ta thì bọn mi sẽ không thoát được đâu.
 - Hãy cứ xem kết cuộc như thế nào trước khi tuyên bố kết quả chứ. Alex xen vào.
 - « Sức mạnh của sự hiền hoa. Thủy Tiên »
 - « Vèo », « vèo »
 - Vô ích thôi nhóc ạ, như thế không làm gì được ta đâu.
 - Cứ hãy chờ đợi kết quả đi, thưa bà Kelly.
 - « Sức mạnh của những sự dịu ngọt, của những điều tốt đẹp, hãy ban cho con đủ sức mạnh để đẩy lùi bóng tối. Quang Tiến »
- Những tia sáng chói chan như những ánh nắng soi rọi vào trong cờ

thể của giáo sư Linda, với tâm trí của bà Kelly, những tiếng rên, tiếng thét rất đau đớn vọng lên, những đốm sáng nhỏ như những ánh sáng đom đóm bay khắp vùng, một cảnh đẹp và mơ mộng, nhưng nó lại ẩn chứa những điều khủng khiếp về những ý định giết người giờ đã được dập tắt.

- Những đứa con gái ngu xuẩn kia, đâu phải muốn diệt ta dễ như vậy, ta quyết sẽ trả thù. Những mảnh sáng này rồi cũng sẽ giúp ta phục hồi hình dạng thôi.

- Bà còn cơ hội đó sao Kelly, điều đó là đã quá muộn, điều đó sẽ không bao giờ tái lập được đâu. Khi tôi bắn những Thuỷ Tiễn ấy, không nhằm mục đích hạ bà đâu, vì điều đó là không thể, nhưng khi những mũi tên hoà vào không khí thì trong không gian hiện giờ chứ một lượng hơi nước rất đáng kể, và nó sẽ triệt tiêu mảnh sáng của bà.

- Người.....

« Quyền năng Băng Giá. Đóng !!! »

Những giọt hơi nước nhỏ từ từ tụ hợp lại thành những giọt lớn hơn, và nó bao quanh những mảnh sáng, đóng băng lại tạo ra những vách chắn, ngăn chúng hoà quyện với nhau, và kết cục tội ác cũng đã bị công lí trừng trị, bao giờ cái thiện cũng thắng cái ác.

Selphie - Kitaro

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á

Chương 9

Wow, không ngờ là các chị lại có thể nhanh trí đến thế, có thể tiêu diệt được một thực thể loại DfX như thế này đây, em cứ nghĩ việc này sẽ khó khăn lắm đây.

- Không phải đâu, kể ra thì mọi chuyện dài dòng lắm, mà bọn chị cũng đâu có ngờ là mọi chuyện diễn ra suông sẽ thế đâu. Zane tỏ vẻ khiêm tốn.

- Hôm đó, chị nói nhầm bà Linda với bà Kelly, ai ngờ cô Kimino nói ra hết mọi chuyện nên bọn chị mới thoáng hiểu được vấn đề. Alex nói.

- Đúng đấy, thì ra công trình nghiên cứu cứu của họ cứ liên tục thất bại, ai ngờ một hôm thành công đã đến với họ, họ cứ từng ngày, từng ngày thành công trong lĩnh vực này, và ước vọng công trình của mình một ngày nào đó được thế giới biết đến và công nhận.

- Thế thì tại sao lại có những việc đau thương như thế hả chị Zane ?

- Nhưng thành công của họ lại trả giá bằng một mạng người, đó là đứa con gái của bà Kelly, không biết tình cờ hay cố ý, một lọ thuốc từ trên kệ hóa chất rơi vào cô bé, và mai mắn thay cô đã né kịp, nhưng những vết trầy xước vẫn còn đó, và những giọt máu đỏ hòa quyện với hóa chất, và hình như một mầm sống, hay đại loại chuyện gì đó

đang diễn ra trong thứ dung dịch keo đó.

- Nhưng nếu như thế thì cũng đâu cần phải giết cô bé đó chứ.

- Nếu không vì quá tham lam, về tiền bạc, danh vọng thì có lẽ không có việc đáng tiếc như hôm nay rồi. Họ đã thử dùng máu của mình để hòa vào trong thứ hóa chất đó, nhưng đều vô dụng, họ cố nhân số lượng tế bào trong dung dịch keo đó, nhưng cũng vô ích, vì nó chỉ duy trì sự sống trong 24 giờ, không cam, nên họ đã.....

- Chị Alex ơi, không lẽ vì thế mà họ đã giết chết cô bé à ?

- Lúc đầu thì chuyện đó chứ có trong đầu họ, nhưng khi thương lượng thì cô bé không chấp nhận, và đòi sẽ kiện họ vì những hành vi xâm phạm thân thể. và họ đã..... Bà Kelly tình cờ nhìn thấy cái chết rất thảm của con mình, không một giọt máu nào còn sót lại trong cô.....

- Đã man quá, họ không phải là con người rồi, tại sao lại có thể làm với một đứa trẻ như thế, và cái hành vi đó cũng thật tàn nhẫn.

- Đúng, điếng cả người, trong lúc đó bà Kelly không còn biết gì cả, mà chỉ còn cách xông vào những tên đã giết con mình, sau một lúc giằng co, bà Linda đã dùng một tấm gương đánh chết bà.

- Và đó là tất cả những gì đã xảy ra trong vụ này. Zane xen vào.

- Vậy bây giờ cô Kimino đâu rồi, cô ta sẽ phải làm sao trước những gì mình đã làm vậy hai chị.

- Quá hoảng sợ, bây giờ thần trí cô không còn tỉnh táo cho lắm, đôi khi tỉnh, nhưng cô lại muốn chìm trong điên dại. Alex nói trong một sự ghen ngào dâng cao.

- Nhưng tại sao các chị lại biết bà Kelly trong người của bà Linda thế ?

- Em nghĩ rằng bọn chị đi theo sát bọn họ để bảo vệ họ sao, bọn chị

chỉ theo sau họ một khoảng cách nhất định mà thôi. Và chị thật sự kinh hoàng khi về đến phòng thì cái xác không hồn của bà Linda ngã quỵ xuống với khuôn mặt đã tím xanh đi, thật kinh tởm.

- Và vấn đề kế tiếp mà bọn chị biết rõ hơn, bởi những thông tin mà em cung cấp cho đây Sara, giờ em đã thấy tầm quan trọng của người thông tin chưa.

- Hi.....hi.....vâng ạ, nhưng dù sao em vẫn thích tác chiến hơn.

- Không phải cái lần đi Singapore đã bị thương quá trời sao mà giờ còn hăng dữ vậy.

- Lần trước tại đối thủ của em là Sophia nên em không đánh trả thôi.

- Sara này, chị còn một việc rất quan trọng muốn hỏi em đây, cái trang Web đó, em tìm thấy ở đâu vậy ?

- Em không biết nữa, nhưng từ nick của anh Randy hiện ra, nhưng anh ấy nói là không có gửi từ khi phone cho em.

- Vậy có nghĩa là có người đang thăm dò, và nắm được hành tung của ta rồi.

- Nhưng việc này cũng đâu có ảnh hưởng gì đâu Alex, trong khi mỗi khi chúng ta đi làm nhiệm vụ cũng đâu có cái trang hay làm gì đâu.

- Ý em không phải như thế, mà là những thông tin họ cung cấp cho chúng ta có ý đồ gì, em nghĩ họ không phải cho không đâu, và sau mỗi sự việc gì cũng có cái giá của nó cả.

- Vậy có lẽ là, đó là một người đang rất hiểu chúng ta và ta đang nằm trong tầm ngắm của họ. Sara thắc mắc.

- Không hẳn như thế, mà là ta đang có trở ngại lớn. Một điều mà ta đáng phải quan tâm đây.

Unknown Place..

- Quả thật con bé đó thông minh lắm, nó đang từng bước tiến tới bên

ta, nhưng dù mi có giỏi cách mấy thì cuối cùng mi cũng chỉ có thể mang đến là sự tàn khốc, huỷ diệt và tang tóc khi tiếng nhạc tang lễ mà Phượng Hoàng cất lên.

- Thừa chủ nhân, bây giờ thì công việc mà ta sắp đặt cũng đã thất bại rồi, oan hồn của DfX đã bị chúng giam giữ, không thể làm gì nữa cả, xin người hãy cho thuộc hạ xuất trận.

- Trí thông minh và sự khéo léo mà hai chị em nó khi phối hợp thì quả là lợi hại đấy, chỉ có nhỏ em Út của chúng thì hơi yếu hơn thôi.....

- Vậy để thuộc hạ chi cắt bọn chúng.

-đồ ngu, bộ mi tính phá được một bộ ba Ròng dễ lắm sao, trong khi lần này, một bộ ba mà chúng lại có chung dòng máu, và con Út đó không phải là tay vừa đâu.

- Thuộc hạ biết, nhưng thuộc tính của chúng ta mạnh hơn nó, và đó là một lợi thế.

- Ta biết, và đang cân nhắc điều này, nhưng biết làm sao đây, khi bên chúng còn có hai tên nhóc của HCQT nữa, bọn chúng cũng có năng lực siêu nhiên nữa.

- Điều này thuộc hạ đã điều tra rồi ạ, hai tên đó thường hay lui tới nhà của bốn Ròng đó, nếu thuộc hạ tính toán đúng thì cũng có thể tóm trọn lưới.

- Người nói cũng hợp lý lắm, vậy là này hãy để Tứ Bội Hoả Châu ra tay

* * *

- Alex ! Chị và Sara đi shop chút đây, em ở nhà vui vẻ nha, mà nhớ đừng có làm quá sức đây, thức ăn nhanh chị mới mua để trong tủ

lạnh đấy.

- Vâng ạ ! Chị đi đi, đừng làm phiền em là được rồi, em nhất quyết phải vượt tường lửa của cái Web quái quỷ này.

- Chị chưa vào được sao ? Không ngờ ần này đã có điều gây khó khăn, trở ngại cho Công Chú Trí Tuệ rồi.

- Mà Alex này, tí nữa Randy có nói sẽ ghé thăm đấy, em lo mà chăm sóc anh ấy nha. Hi.....hi.....

Tiếng cười tươi lúc này giờ đây đã tắt hẳn, trong căn nhà rộng rãi đó, giờ chỉ còn mỗi mình Alex, cô vẫn ngồi mài mò những mấu chốt để xâm nhập vào Huyết Phụng, nhưng đó đâu phải là một vấn đề đơn giản, và nó còn là một điều gì đó rất khủng khiếp.

...Sự khủng khiếp ấy đã kéo dài trong nửa thế kỷ trước, và giờ đây nó có thể tái hiện lại nỗi kinh hoàng ấy, nhưng mọi việc sẽ diễn tiếp thế nào đây.

- Hay quá, ta đã có thể xâm nhập vào trong rồi.

- Cô bé hay lắm, quả không hổ danh với danh hiệu trí tuệ đó. Một giọng nói nữa rất lạnh, làm cho Alex còn chút dè sợ.

- Bà là chủ của cái Web này à?

- Điều đó có gì quan trọng không cô bé ?

- Không, nhưng tôi không hiểu ý định mà bà đã làm. Có phiền khi tôi biết chút gì về bà không.

- Oh, điều đó tất nhiên không sao cả, hãy gọi ta là Huyết Phụng, tên ta là Shanen.

- Vâng, một con Phụng sắc sảo màu sắc, nhưng tại sao lại đẩy nó vào một hố trứng của sự độc ác.

- Không phải do ta, mà tất cả cũng do những kẻ không tốt, chúng đã làm cho ta phải như thế đấy.

- Tôi không hiểu lắm về những gì đã và đang xảy ra với bà, điều chính mà tôi muốn là tại sao bà lại đưa cái Link này cho em tôi thôi.
- Điều đó không có gì khó hiểu cả, chỉ là tôi chỉ thích giúp đỡ.
- Vậy tại sao bà lại biết được địa chỉ, và lại trong lúc chúng tôi rất cần.
- Vâng, một người cần thứ gì đó, thì cái đó mới trở nên có giá trị hơn, và điều đó tôi sẽ làm với các cô.
- Bà muốn gì từ chúng tôi ?
- Không có gì cả, mà chỉ là sẽ cho một người thấy rằng, mọi việc sẽ chưa chấm dứt.
- Và điều đó thúc đẩy bà tới việc trả thù đấy.
- Ha.....ha.....ta còn làm cho chúng đau đớn hơn gì chúng đã gây cho ta hơn cả nửa thế kỷ trước. Giờ đây khi ta quay về, cũng là khi « Mật Lệnh Huyết Phụng » được ra đời.
- Mật Lệnh Huyết Phụng ?
- Đúng, mật lệnh Huyết Phụng sát Hoả Long.
- Nói chuyện với bà tôi cả thấy có cái gì vừa rất thân, nhưng cũng rất xa lạ, đó là nỗi cô đơn của bà ? Tôi cảm nhận được sự lãnh lẽo và nỗi cô độc đó.
- Để là chi, bây giờ trong ta chỉ còn có Thù và Hận. Điều đó đã thúc giục ta phải sống suốt năm mươi năm nay.
- Alex, em có nhà không, mở cửa ra đi nào.
- Vâng ạ, chờ em cái. Xin chờ 2 phút.
- Khởi cần, chúng ta không còn gì để nói đâu cô bé, chúng ta bây giờ một là cung chí tuyến hay là không đối với ta thôi.
- Tôi không hiểu ý bà cho lắm, nhưng tôi có một điều muốn nói với bà : Khi đã tuốt kiếm là đã chấp nhận sự hành quyết bằng máu thôi, và

khi con Phượng Hoàng bay khỏi mặt đất tanh hôi mùi máu tươi thôi.
Xin hãy để cho trái tim mình thật bình lặng.

- Cám ơn lời nói chân thành của cô . Bye !!!

« Tút »

- Cuối cùng anh cũng tìm ra những cái liên quan Huyết Phụng rồi.

- Nó là một tổ chứ, một băng nhóm hay là sao anh.

- Theo những gì đã ghi chép trong những cuốn văn tự trong những năm về trước thì Huyết Phụng là lãnh đạo một tổ chức tên là Hoả Phượng Hoàng.

- Và kẻ thù của bà ta là Hoả Long ?

- Không hẳn là như thế, theo văn tự ghi lại thì khi ấy có rất nhiều tổ chức được lập lên để chống lại Hắc Kỳ Lân, bao gồm : Hoả Long, Hoả Phượng Hoàng, Băng Hồ, và Huyền Vũ

- Thì ra đó là những linh thú của sử cổ à.

- Đúng thế, đó là những tổ chức nhằm chống lại Hắc Kỳ Lân Và lãnh đạo cả bốn tổ chức đó là.....

- Chi Alex ơi, chúng em đã về rồi này, lần này đi tuy không vui gì lắm, nhưng lại mua được khá nhiều món ăn khoái khẩu của chị nè.

- À, chị biết rồi, nói tiếp đi anh Randy.

- Tổ chức đã lãnh đạo để chống lại Hắc Kỳ Lân là

- Hura, lần này đi shop mua đồ hạ giá cũng vui lắm đó, hy vọng ngày nào cũng được như thế hết.

- Chị Zane à, vậy hồi này có lấy cây son đó cho em không.

- Còn nhà mà son phần gì nè, không mua cho.

- Chị thấy ghét, thấy ghét.

- Alex, hay để hôm nào anh rảnh sẽ nói với em rõ hơn. Okie ?

- Vậy cũng được.

- Thôi anh về đây, hôm nào chúng ta sẽ nói chuyện này sau.
- Sao về sớm thế anh Randy, có chuyện gì mà tụi này nghe không được đây ? Chuyện gì thế Alex, nói cho chị nghe với.
- À, không có gì đâu, về còn làm dự án với Peter nữa, bỏ anh ấy này giờ một mình rồi.
- Anh hay lắm nha, nhớ chăm sóc anh Peter của chị Zane thiệt tốt đó, có chuyện gì thì không lãnh nổi đâu.
- Sara, em nói gì thế, ai mà thích cái anh chàng đó chứ.
- Thì đâu có ai thích đâu, chỉ có chị mà thôi. Alex xen vào.
- Anh về đây, chúc các em một ngày vui vẻ nha.
- Vâng ạ, anh về ạ ! Để em tiễn anh ra tới cổng.
- Ừ ! Thế cũng được.
- Tất nhiên là phải được thôi, người ta còn nhiều điều muốn nói mà, tại hồi này chúng ta vào không đúng lúc thôi. Zane và Sara cùng hô lên.
- Máy người cứ chọc em hoài, không có chuyện gì đâu, chúng em chỉ bàn chuyện công thôi mà.Bye anh về đi, cẩn thận đó nha.
- Có chuyện công gì mà bàn, em với anh ấy làm khác ngành chứ bộ.
- Nhưng cùng về mấy cái vụ giết người đó.
- Nếu vậy th bọn chị nghe cũng có sao đâu, chúng ta cùng phe với nhau mà. Bộ nghi tụi này có dính líu tới vụ gì hay sao ?
- Em không có nói vậy à nha, mà tại vì việc của em có liên quan tới.....
- Chuyện đó đóp hải không chị Alex.
- Ừ ! Chuyện đó đó. Hi.....hi.....
- Chuyện đó đó là chuyện gì, hai người có gì mờ ám mà dấu tui đây.
- Hi.....hi.....anh Peter nói nhớ chị, đòi hẹn chị đi ăn tối đó.

Alex nói.

- Tưởng chuyện gì, vớ vẩn. Mà có lộc ăn thì phải đi thôi, lần này phải cho anh ấy phải đau khổ với cái ví. Ha.....ha.....

- Hi.....hi.....

Cuộc nói chuyện thật vui vẻ kéo dài tới tận tối, ai cũng nói cười nhưng trong lòng mỗi người đều có những vấn đề gì đó, mọi chuyện không chỉ bắt đầu và kết thúc như vậy, và trong đó còn có những âm mưu thâm độc hơn, và đó có lẽ là Huyết Phụng.

- Không ngờ cái Web này lại có mạng an ninh ghê gớm thế. Trong đêm tối, Zane vẫn ngồi trong phòng bên cạnh chiếc vi tính của mình để tìm hiểu về điều mà cô cũng thắc mắc. Những dòng thông tin về những thế lực hiện ra, và đi đâu trong đó cũng đều thấy cái ký hiệu riêng, một con Phụng Hoàng đang tắm trong biển máu. Một điều làm người ta liên tưởng ngay đến sự chết chóc, nó làm cho Zane cảm giác hơi lạnh đã thấm vào xương, và một tiếng nói thủ thủ đang xen lẫn vào bài hát mà Zane đang nghe qua chiếc phone nghe nhạc.

- Quái lạ, tại sao hôm nay lại có tiếng gì trong chiếc phone này thế, những bài hát mình lưu trữ trong đây đã nghe nhiều lần rồi, nhưng có bao giờ nó lại như thế đâu ? - Đừng thắc mắc nữa cô bé, chính ta đang xâm nhập vào mạng của cô đấy.

- Bà là ai, làm sao mà lại vào được đây.

- Hãy nhớ rằng, bất cứ ai vào trong Huyết Phụng đều có thể nói chuyện với ta, nếu ta thích.

- Và lần này điều đó là nơi tôi sao ?

- Rất thông minh, ta biết người chưa hiểu nhiều về Huyết Phụng, nhưng lại rất tò mò tìm hiểu nó, và ta sẽ ban cho người một ân huệ, đó là một lời giải thích.

- Hì ! Tôi không có hứng với cái Web nhảm nhí này của bà, mà chỉ thắc mắc thôi, không hiểu tại sao cái thói tha này lại có thể xâm nhập vào đây.
- Không có gì phải ngạc nhiên cả, đó là do những thủ hạ của ta đã truyền tải đến em mi, bằng nick của một người khác thôi, và đó là chuyện bình thường ?
- Nhưng tại sao bà lại biết địa chỉ của chúng tôi, khi chưa một lần chạm vào cái quái quỷ này.
- Suyt ! Đó là bí mật. Ta còn biết nhiều về bọn mi hơn bọn mi đã nghĩ nữa, ta đã từng nói chuyện với người em kế của mi, và có điều rằng nó rất có quyết tâm đột nhập đấy.
- Hãy cẩn thận đấy, khi Công Chúa Trí Tuệ đã quyết, thì coi như bà sẽ thua thôi.
- Việc đó thì hãy chờ xem, cô Công Chúa Sắc Đẹp này cũng đâu có kém đâu, nhưng rất tiếc bọn mi đã chọn nhầm chỗ để mà đi rồi.
- Ý bà là
- Ý ta là tổ chức bọn mi phục vụ sẽ không bao giờ đem người đến đỉnh cao, hãy theo ta, bọn mi sẽ được đào tạo để trở thành những con Phụng tuyệt nhất.
- Việc đó thì.....sẽ không bao giờ xảy ra đâu. Zane cười một cách khinh bỉ.
- Người suy nghĩ kỹ chưa.
- Điều đó là tất nhiên, chúng tôi làm việc, ngoài một phần là do hợp tác, phần nữa là do giữa chúng tôi còn có tình cảm, và lý tưởng của chúng tôi.
- Cái lý tưởng nhảm nhí đó một ngày nào đó sẽ bị ta đạp dưới chân. Một ngày không xa ta sẽ trả thù bọn mi, vì những gì bọn mi gây ra.

Và hãy nhớ, khi Mật Lệnh Huyết Phụng đã ban ra, thì cả thế giới sẽ chìm trong biển máu. Ha.....ha.....

- Đồ thần kinh. Bà ta đâu rồi. Khùng !

* * *

Asian Dragons' Office..

- Các cháu làm tốt lắm, chú rất vui và tự hào khi chúng cháu hoàn thành công việc xuất sắc như thế này.

- Chú Saro này, không phải là suông sê như đã thấy đâu, chúng cháu phát hiện thêm nhiều điều bí ẩn nằm sau cái vụ này đấy. Cháu nghĩ rằng một người dù chết dù có nổi uất lớn nhưng hiếm khi có thể gây tội ác như lần này. Alex nói.

- Tại sao cháu lại nghĩ thế, văn tự xưa đã ghi chép lại là nếu chết oan ức thì sẽ tìm về để hoàn thành ước nguyện cuối.

- Chú không thấy rằng là trên thế giới này có rất nhiều điều rất bất công sao? Đời lúc nào cũng thế, bao giờ cũng có rất nhiều điều bất công, nếu họ đều quay về thì thế giới này loạn cả lên rồi. Và lúc trước giờ, từ khi cháu tham gia vào tổ chức, cũng là lần đầu tiên cháu thấy sự việc này.

- Thế cháu nghĩ rằng sau chuyện này có người giật dây à?

- Vâng ạ, và đó có thể đứng sau vụ việc này đó là một tổ chức, tên là Huyết Phụng.

- Huyết Phụng. Saro tỏ ra vẻ rất ngạc nhiên khi nghe Alex nói tới tên của tổ chức, và giờ đây trong tâm trí của Saro bao trùm là một nỗi lo lắng, ông điếng cả lên, bởi vì điều mà ông lo lắng bấy lâu nay đã thành sự thật.

- Chuyện gì vậy chú Saro, sao chú thấy chú thật sự lo lắng khi nghe

đến cái tên này.

- Đúng đấy cha nuôi, tại sao vậy?

- Cháu nghĩ rằng giữa hai tổ chức đã có mẫu thuẫn xảy ra trong một khoảng thời gian dài rồi. Randy đã nói với cháu, theo văn tự ghi lại thì mỗi khi tiếng hát của Phượng Hoàng khác lên, thì mọi nơi trên nhân gian sẽ trở nên điêu tàn, không còn gì là sức sống.....

- Và mỗi bước Phượng Hoàng đi, những nơi nó đến chỉ còn lại là nắm tro tàn, không còn gì gọi là còn chút sức sống, và bao giờ nó cũng dẫm lên là một vũng máu, nên sau này mọi người đều gọi là Huyết Phụng. Nhưng sau đó những tứ linh còn lại đã được một vị thần lãnh đạo, cùng nhau giam Huyết Phụng vào trong kết giới.

Nhưng cái này chỉ là truyền thuyết, còn sự thật là.....

- Là sao hả chú Saro. sao chú lại dừng lại? Zane hỏi trong sự khẩn trương.

- Và câu chuyện mà không phải trong truyền thuyết, đó là một cuộc chiến bi thảm đã xảy ra hơn nửa thế kỷ trước. - Chuyện gì thế vậy Alex, chỉ mới nửa thế kỷ trước, tại sao không có lưu lại một chút tin tức nào hết vậy.

- Bởi vì đây là một cuộc tàn khốc đã làm cho những người biết đến đều đã chết hết rồi, nên không một trang sử nào, một tin tức nào còn lưu lại hết.

- Như vậy vùng đất của chúng ta đang sinh sống bây giờ, và người dân nơi đây thì sao? Cha nói rõ hơn đi.

- Nói là đều chết, nhưng vẫn còn một số ít trưởng giả còn sống sót, và những người đang sinh sống nơi đây chỉ mới bước vào thế hệ gia đình thứ hai thôi.

- Nhưng tại sao có những nơi lại có những truyền thống dòng tộc

hơn cả trăm năm.

- Đó là hiệu ứng mà Phượng Hoàng đã để lại sau hơn nhiều năm mất tích.

- Chú nói rõ hơn đi chú Saro.

- Chị Zane à, đó là hiệu ứng quên lãng mà Phượng Hoàng để lại, khi Phượng Hoàng chết đóng tro tàn sẽ tái sinh một thế hệ mới, nhưng lại quên hết ký ức mà nó đã từng có, nhưng đối với người nắm quyền năng này thì họ chỉ làm cho một số người xung quanh quên mọi chuyện thôi.

- Cháu đã nói thiếu rồi đấy, ánh sáng và những giọt máu cuối cùng của Huyết Phụng đã làm tái sinh một số người, nhưng họ cũng mất hết trí nhớ. Giọng của bà Jessica vang lên.

- Bà vào đây khi nào thế?

- Thấy thầy trò ông nói chuyện say sưa thế, nên tôi không nói đấy thôi. Tôi cũng đã nghi chuyện này lâu rồi, nhưng vì nếu đồng tình với ông thì không khác gì càng tạo thêm áp lực thôi.

- Thế à! Thế là tôi cũng đã cảm thấy có thêm đồng minh, nhưng tôi không hiểu tại sao Huyết Phụng thế, chính cái ngày hôm ấy, dòng xoáy thời gian của Thần Vệ Nữ đã nghiền nát Shanen rồi mà, máu của cô ta còn vương vãi một ít ở phía ngoài nữa mà.

- Tôi cũng không tin vào điều mà bây giờ đang tái hiện lại, nhưng đó là sự thật rồi, không lẽ đó là sơ sót của Thần Vệ Nữ ?

- Hai người nói nhiều thế, nhưng bọn cháu chỉ hiểu phần nào thôi ạ? Thần Vệ Nữ là ai ? Tại sao lúc trước giờ chúng cháu không nghe chú Saro nhắc đến.

- Nếu không có chuyện gì nhưng hôm nay, thì chú cũng tính chôn những bí mật này vào thời gian rồi, nhưng chuyện đã như thế này,

chú cũng nên nói để các cháu biết và chuẩn bị tinh thần. Hãy nói cho bọn trẻ nghe đi Jes.

- Khoan đã ạ, còn Hắc Kỳ Lân là gì nữa à? Alex hỏi trong sự thắc mắc đến cực độ.

- Cháu cũng biết đến cái tổ chức này nữa à, hãy từ từ, ta sẽ kể cho các cháu nghe hết sự việc.

Và rồi giọng bà Jes cất lên một chác rất trầm bổng và đưa ba cô gái vào câu chuyện thần thoại hiên đại, vấy lên một màu đỏ tươi của máu, và tiếng động của vũ khí, bùa phép và những tiếng rên một cách thống khổ của hơn hàng ngàn năm trước. Lúc ấy nơi đây chỉ là một vùng đất khá hoang sơ, những người dân sống với nhau rất là yên vui, hạnh phúc, nhưng điều mà họ mong đợi như thế đã đến không lâu và tàn trong sự đau khổ, bởi sự xuất hiện của một thanh niên cưỡi một con Ngựa một sừng màu đen nhánh đến đây. Họ cũng cảm thấy anh chàng thanh niên này không có gì đáng ngại, ngược lại còn rất quý anh ấy, nhưng điều này lại càng đưa họ lại với bờ vực của sự thống khổ. Những hơi thở của con Hắc Kỳ Lân đó là mang cả những nỗi âm u của địa ngục, và từ đó trên thế gian đã xuất hiện những lớp quỷ như : D3 những con quỷ khát máu nhất, độc ác nhất nằm ở tầng cuối cùng có quyền lực nhất trong thế giới quỷ vương, tiếp đó là TS thuộc hàng thấp hơn, những cũng rất độc ác, GC là những thuộc hạ cấp thấp trong giới quỷ và chúng không có phù phép nhiều nên cũng không đáng ngại, nhưng chính những tên quỷ này đã giết rất nhiều người dân và từ đó xuất hiện thêm một loài mới nữa đó là DfX. Câu chuyện bị thảm đó tưởng chừng như đã chấm dứt khi Thần Vệ Nữ cùng những Linh Thú của bà là : Hoả Long, Hoả Phụng, Băng Hồ và Huyền Vũ đến tiêu diệt Kỵ Sĩ Hắc Kỳ Lân, và cuối cùng đã

giam được nó vào vòng kết giới, và bắt chúng phải trở về với địa ngục tâm tối. Nhưng điều sơ suất khi đó là một dòng máu của Hắc Kỳ Lân đã được lưu lại nơi trần gian, và sau này nó đã lập ra tổ chức Hắc Kỳ Lân, đã gây ra những cuộc tàn sát đầy dã man. Bốn vị thần thú đã xuống trần gian và đem quyền năng của mình truyền cho một số pháp sư, và từ đó lập nên bốn căn cứ là Hoả Phụng, Băng Hồ, Phong Vũ, và Hoả Long.....

- Cháu có ý kiến ạ, tại sao trong bốn linh thú truyền thuyết lại có tới con có cùng thuộc tính vậy ạ ? Sara thắc mắc.

- Đó là bởi vì con Phượng Hoàng thuộc tính Mộc đã bị bắt sau khi trận chiến với Hắc Kỳ Lân kết thúc.

- Nó đã mất rồi à ?

- Không phải là chết, mà là mất tích . Sara giải thích.

- Bởi thế mọi việc đã rối loạn vào khi ấy đấy, bốn tổ chức được thành lập vào bao đời này đã cùng chống lại Hắc Kỳ Lân. Mỗi đời đều có truyền nhân của hấn thức tỉnh, và mỗi một đời cũng có những người của tứ linh thức tỉnh, nhưng một điều đáng mừng là trong những cuộc chiến tranh gian khổ đó, tình yêu đã nở hoa, và lại xuất hiện những quyền năng mới để chống lại Hắc Kỳ Lân.

- Đó là ánh sáng, đất..... và nhiều quyền năng khác nữa. Sara giải thích thêm.

Trong đó có một định mệnh mà đã làm cho sự việc này thay đổi trong cả nửa thế kỷ này đấy, đó là tình yêu giữa Mina và Alexander. Từ đó một dòng máu giữa cái ác và cái thiện đã được sinh ra, nhưng Mina đã mang đứa con đi biệt tích, đến giờ ta không biết tung tích của cô ta nữa, có rất nhiều điều đã xảy ra trong thế hệ của ta.

- Đó là sự xuất hiện của cặp sinh đôi Shanen và Tera, nhưng lần này

có sự xuất hiện của con Phượng Hoàng mất tích trong truyền thuyết, khi vừa mới sinh ra đã xuất hiện di tượng rồi, một người với vàng lửa vây quanh, một người thì được những nhánh dây thường xuân bảo vệ, nhưng ai ngờ được khi trưởng thành thì tính cách tà ác đã xuất hiện trong người Shanen, thì ra con phượng hoàng khi xưa đã bị máu của Hắc Kỳ Lân vậy phải nên từ đó nhiễm những khí độc của nó, nhưng không biết nguyên do tại sao khi trưởng thành thì lại có sự hoán đổi giữa Shanen và Tera, sức mạnh của Lửa thiêng lại quay về bên bà ta và Tera thì bị xô xuống vực, giờ không biết tâm tích như thế nào nữa.

- Quả thật đây là những điều kinh khủng mà cháu biết từ khi gia nhập vào đây. Zane nói.

- Và từ đó Shanen đã gây ra những tội ác không thể lường được, nhưng cuối cùng đã bị chúng tôi hạ gục. Jes tiếp lời.

- Và bây giờ có thể thảm họa đó lại tái lập lại, không chỉ mình Huyết Phụng và còn cả sự can thiệp của Hắc Kỳ Lân nữa chứ. Saro nói.

- Chị Alex, chị sao thế, cha ơ, chị Alex bị sao ấy, mặt chị ấy sao tự nhiên tái xanh rồi nè.

- Gọi bác sĩ nhanh lên Zane.

- Hãy giữ chặt cô ấy nha, không được cho tiếp xúc quá nhiều với hơi đất, sẽ rất có hại đấy.

Khi Alex được đưa vào phòng sức khỏe của căn cứ, giờ đây trong căn phòng thật trống trải, giờ đây chỉ còn mỗi một mình Saro. Bất cứ tiếng động nhỏ đều có thể nghe được, nếu giờ có ai ở đây đều có thể nghe môn một tiếng thở dài đầy ưu tư của Saro, ông hình như có rất nhiều điều không thể bài tỏ ra được, và những nỗi đau này lúc nào cũng đè nén cả tâm tư của ông, trong căn phòng yên lặng từ nơi

miệng của Saro như là đang phát ra những câu nói gì đó nghe như đứt khúc.....sự thật.....sắp.....được.....

- Saro ! tôi đã quyết định rồi, và bây giờ tôi tuyên bố phát động Mật Lệnh Hoả Long.

- Vậy là bà quyết định chống lại tôi cùng với Shanen à.

- Đúng vậy, hãy cho bà ta biết là Huyết Phụng cùng Mật Lệnh Huyết Phụng của bà ta sẽ bị sụp đổ khi Mật Lệnh Hoả Long cùng với Hoả Long xuất hiện.....

Selphie - Kitaro

Asian Dragons - Những con Rồng Châu Á

Chương 10

III. Mật lệnh HP – HL (3)

- Hành trình đi tìm cái chân lý của chúng ta quả thật là quá gian khổ rồi đấy, tại sao chúng ta lại bị những khó khăn chặn đường hoài vậy.

- Hãy gắng chịu khó chút đi, bao giờ cũng thế mà, cái gì cũng có cái giá của mình mà, coi nhưng đây là những thử thách đi, khi tìm được nó thì lúc đó chúng ta sẽ giàu sang.

- Tôi không dám mơ nghĩ hảo huyền vậy đâu, chỉ mong rằng chuyện này mau kết thúc để trở về nằm ngủ cho yên giấc.

- Sao cậu không có tính cầu tiến gì hết vậy, hãy kiên cường lên chứ, vùng đất hứa của chúng ta sắp xuất hiện rồi.

- Chuyện đó thì tôi không có tí nào hy vọng cả, chúng ta đã bỏ ra nhiều năm nay, bao nhiêu tiền của, thế mà giờ tay đã trắng tay, mà có được gì đâu.
- Thì tôi đã bảo cậu hãy kiên trì đi mà, không lẽ đã làm bao năm nay giờ lại bỏ đi như thế à ? Cậu không tiếc sao, chứ tôi thì sẽ theo đuổi cái ước mơ này tới cùng, nếu cậu không thích thì có thể quay trở lại.
- Giờ đây chúng ta đã cùng ở trên một con thuyền và phía dưới và một dòng sông chảy xiết với muôn loài hung bạo, dù tôi có muốn cũng không quay trở về được nữa đâu. Dù sao tôi cũng hy vọng là chúng ta sẽ nhanh chóng tìm được cái kho báu giả tạo của cậu.
- A ! Cậu nhìn kia, lăng mộ Mộc Phượng Hoàng đang ở trước mắt của chúng ta kia.

Trước mặt hai chàng thanh niên là một khu mộ thanh nguy nga hoành tráng, đó là lăng mộ để thờ cúng Mộc Phượng Hoàng. Truyền thuyết cổ kể lại, để cứu nhân dân, Mộc Phượng Hoàng đã chiến đấu không mệt mỏi với một con dã thú hung tợn của địa ngục, và cuối cùng cả hai đều kiệt sức mà chết, để nhớ ơn nó, người dân nơi đây đã lập mộ để cúng tế Phượng Hoàng ở đây. Căn mộ nằm ở một nơi cách biệt so với dân làng, và xem xét một ngôi mộ như thế này, với những bức tường đầy rêu xanh phủ kín, những sợi dây mây đại quấn quanh và những loài cây hoang dại cũng đang từ từ xâm chiếm vào trong ngôi mộ, sau nhiều trăm năm, nhiều ngàn năm trôi qua truyền thuyết chắc đã không còn in sâu trong tâm trí của người dân, và hình ảnh của một con chim Phượng Hoàng đã vì người dân mà gục xuống nơi đây thì đã không còn rõ trong họ nữa, và hình ảnh của loài chim này chắc chỉ còn rất mờ nơi tiềm thức của mỗi người già nơi vùng đất đã từng bị vấy máu.

- Ha ha, vậy là bây giờ thì cái ước mơ về cái lăng mộ Phụng Hoàng đã được chúng ta tìm thấy rồi. Nếu hồi nãy cùng cậu bỏ về thì bây giờ chắc đã không vui sướng như bây giờ rồi.

- Tôi cũng đâu có biết sự việc sẽ xảy ra như thế này đâu, cũng may là tôi đã không bỏ lỡ cơ hội tìm được nơi đây.

- Chúng ta hãy vào trong đó để tìm kiếm kho báu thôi, nó sẽ cho chúng ta một cuộc sống của những bậc đế vương thôi.

Ha.....ha.....

Rồi hai chàng thanh niên từ từ bước vào trong cửa mộ, bóng tối dần dần chiếm lấy cả không gian, và ánh sáng từ từ mờ nhạt, giờ đây trong căn mộ chỉ còn lại hai ánh đuốc nhỏ nhoi trong một không gian tăm tối, xa xa những tiếng đập cánh của những con dơi trong mộ, một cái không khí ảm thấp làm cho chúng ta có một cái cảm giác ghê sợ, và từ xa xa bỗng thấy hai ánh đỏ trong tròn như hai viên bi xuất hiện trong bóng tối, một tiếng cười của một người con gái, càng đến gần hai chàng thanh niên nhận ra đó là một cô còn gái còn rất trẻ, và cạnh bên cô là một con rắn, không đúng hơn đó là một con trăn khổng lồ, và chưa kịp định thần bởi sự có mặt của một cô gái xinh đẹp trong một nơi tăm tối như thế này, và cô gái thốt lên một câu cay cú.

- Chào mừng đến với vùng đất của sự chết chóc, hãy cầu xin Chúa ban phước khi bọn hèn mạt chúng bây dám xâm phạm vào nơi yên nghỉ của Nữ Vương. Hãy chết đi! Vừa dứt câu, con trăn khổng lồ vụt tới, nó há cái họng đỏ ngòm vànhững tiếng thét thất thanh vang lên, nó vọng rất to, rất xa trong cái ngôi mộ đó, những tiếng thét cuối cùng của một đời người, những mẫu xương, những giọt máu còn lại rơi vãi trên nền gạch. Sau khi nó nuốt chửng hai chàng thanh

niên, nó ngoan ngoãn quay về bên cô gái, và tiếng cười hả hê của cô được cất vang lên, tiếng cười thoả mãn cho những ai đã xâm phạm vào cổ mộ thiên liêng của Phượng Hoàng.

... * * *

- Lại có có chuyện nữa rồi Alex, một vụ giết người hay cái gì đó đại loại như thế xảy ra ở một làng cách đây không xa.
- Chuyện này là sao hả chị Zane, chị nói rõ hơn đi, em không muốn nghe dài dòng nữa, bây giờ em còn rất nhiều việc phải làm.
- Okay! Để chị kể cho nghe. Cảnh sát cùng với dân làng nơi đó đã phát hiện ra xác của hai chàng thanh niên nằm dọc theo con lộ, họ đã chết rồi, nhưng bên giám định không thể biết rõ là khi nào.
- Chuyện giết người là chuyện bình thường thôi mà chị Zane, chúng ta đã làm biết bao vụ như thế này rồi còn gì, làm gì mà chị hốt hoảng thế.
- Em không hiểu đâu Sara, hai chàng thanh niên này chết bởi bị một cái thứ gì đó rất nhọn, rất sắc nghiền chết đấy. Một người đã bị nghiền đứt cả một cánh tay, trông họ rất thê thảm.
- Có lẽ nó là những gì mà hung thủ tạo ra hiện trường giả để đánh lừa cảnh sát.
- Không, đó không phải là cái chết do con người tạo ra, mà đó có thể là do một con mãnh thú gây ra, vết cắn rất ngọt, nhưng lại rất lớn, không phải do bất cứ loại vũ khí nào gây ra cả.
- Vậy hình dáng thế nào, chị nói em khó hiểu quá.
- Tất nhiên nói suông sẽ không gây ra được hình ảnh để em liên tưởng đâu, đi theo chị, chúng ta nên can thiệp vào chuyện này thôi. Hai chàng thanh niên bị nghiền, và nạo lấy họ là một thứ dịch keo, có mùi rất tanh, nó như là nước dãi của con gì đó, hay đại loại là một

thứ gì đó, da mặt của họ tái xanh và sắp hoại tử rồi.

- Vậy thì chúng ta nên đi nhanh thôi, không thôi sẽ không còn bất cứ thông tin nào để phá án đó.

- Đúng, vậy chúng ta đi, Alex em ở nhà cố gắng làm việc nha, vụ này cứ để hai chị em chúng tôi làm được rồi.

- Ủ! Em đang cố gắng vượt tường như không được, công nhận an ninh của nó cũng chặt chẽ quá. Các chị làm việc sao cho nhanh chóng nha.

- Vậy là em đã được thực hiện một nhiệm vụ với một vai trò mới, như thế mới vui chứ.

- Đi phá án mà vui với buồn là sao không hiểu ! Tiếp xúc với mấy cái vụ này hoài chị nghĩ chúng ta sẽ bị ảnh hưởng chết.

- Đi thôi chị Zane ơi, đừng có cần nhằn nữa, để chị Alex làm việc đi nè.

- Phù ! Cuối cùng thì họ cũng đã đi rồi, bây giờ không gian yên tĩnh, dễ làm việc đây. Mà nghe họ kể mình cũng cảm thấy cái vụ này cũng thật là ghê nhĩ. Càng lúc cái xã hội, cái thế giới này lại càng loạn, sao những vụ giết người, chết chóc nếu không phải siêu nhiên, thì cũng là quái thú, thật không hiểu nổi luôn.

Trước màn hình của Alex vẫn xuất hiện biểu tượng còn Phượng Hoàng đang tắm trong biển máu, nó cảm thấy vui sướng, nó cảm thấy rất thoải mái khi làm như thế, cái tên Huyết Phụng một lần nữa lại làm cho Alex cảm thấy rùng rợn, nó như một loài rắn độc, nó không phải là một loài chim cao quý.

- Wow! Những thông tin nói về những thế lực hắc ám cũng nhiều quá nhĩ, đây quá là một tổ chức đáng gờm. Mục đích nó muốn tiêu diệt Rồng cũng chỉ vì cạnh tranh, hay đó là một chuyện gì khác nhĩ, sao

chú Saro và cô Jes nói khó hiểu quá. Huyết Phụng Shanen tôi sẽ không chịu thua bà đâu.

“Tít!” “tít!” “tít!”

- Alo, anh Randy đó hả, có chuyện gì không anh, bây giờ em đang rất bận, chúng ta có thể nói chuyện khi khác không ?

- Alex à, anh có chuyện muốn nói liền với em, và chuyện đó có liên quan tới việc lần trước.

- Chuyện lần trước em đã biết rồi à, chú Saro đã nói với em về vấn đề của Huyết Phụng rồi.

- Đúng nhưng thật ra, có lẽ chú Saro đã nói không kỹ khiến bọn em nhầm rồi đấy.

- Ý anh là sao ?

- Căn cứ của Huyết Phụng thật ra là của Mộc Phụng Hoàng, đó là của bà Tera, chứ không phải của Shanen.

- Em biết một việc là Shanen và Tera là hai chị em sinh đôi, nhưng việc đó có gì không ạ?

- Chờ anh một chút, anh sẽ đến nhà em và nói rõ mọi chuyện hơn, và đây là một vấn đề mà lịch sử của những thế hệ trước cũng đã từng xảy ra, và bây giờ chúng tập phải đối mặt.

- Vâng, em sẽ chờ anh ở đây.

.....

- Mọi chuyện thế nào, anh có thể nói rõ không?

- Có thể mời anh vào nhà mà.

- À tất nhiên, cho em xin lỗi ạ, chắc tại vì quá muốn biết cái chuyện này nên em vô tâm quá.

- Không sao đâu, mà Zane và Sara đâu rồi Alex, sao không thấy bọn họ.

- À, hai người đã đi ra ngoài có công chuyện rồi ạ, giờ trong nhà chỉ còn mình em.
 - Thế à, chỉ còn mình em thôi à.
 - Vâng ạ, mà anh có chuyện gì quan trọng, anh nói với em đi. Em còn rất bận nhiều chuyện lắm, hôm nay không thể ngồi tán gẫu được đâu.
 - Được thôi, việc quan trọng nhất anh muốn làm bây giờ là.....là lấy mạnh của em.
 - Hi.....hi..... anh có sao không vậy, em nói rồi, hôm nay em không có rảnh để mà ngồi tiếp chuyện được đâu nha.
 - Và điều đó là một lời nói thật, nó sẽ là sự thật và nó sẽ xảy ra ngay bây giờ, hãy cầu kinh trước khi chết đi.
- “Sức mạnh của dòng máu Phượng Hoàng. Nụ hôn Chết Chóc”
- Một ngọn lửa bùng lên trong tay của Randy, và từ từ hình dạng của anh ta thay đổi, thế cho một chàng trai và một cô gái với mái tóc dài và đôi mắt màu xanh lam tuyệt đẹp, bàn tay cô đang nâng một ngọn lửa, và đó là ngọn lửa của Hỏa Phụng.
- Người là ai, không lẽ là thuộc hạ của Huyết Phụng.
 - Rất thông minh, ta là người của tổ chức Huyết Phụng, và hôm nay ta đến đây để xoá sổ người ra khỏi danh sách đối thủ của chủ nhân, và rồi sẽ tới lượt bọn kia.
 - Hì, bộ mi tưởng rằng đối phó với một Rồng đơn giản vậy sao, người đã quá khinh người rồi đấy, và hôm nay ta sẽ cho mi một bài học vì cái thói gàn dở của mình.
 - Chuyện đó thì cứ tự nhiên, hãy đỡ trước món quà xem như là ra mắt của ta đây. Vừa nói xong cô gái liền tung ngọn lửa trên tay về phía Alex, ngọn lửa như đói khát, nó liếm tan tất cả những gì mà nó

đi qua, và nó đang hướng tới mục tiêu của mình, đó là con Rồng nước.

- Chuyện đó cũng bình thường thôi, ta xin tiếp chiêu. «Sức mạnh của ánh sáng Rồng. Khúc Nhạc Thiên Thần ». Vừa dứt lời, một dòng một dòng nước từ đâu xuất hiện, nó êm ả, nó như ru mọi người vào một giấc ngủ yên bình, nhưng nó lại không yên bình khi trước mặt nó là một dòng lửa của kẻ thù.

Ngọn lửa hung tàn và dòng nước dịu êm đã chạm vào nhau, rồi một tiếng nổ rất lớn vang lên, những tiếng động của những khung hình của ba chị em trên tường rơi xuống đất vỡ ra, những vật dụng trên bàn cũng đổ ngã, sức tàn phá khá lớn khi hai sức mạnh gặp nhau, giờ đây họ đứng đối mặt nhau, và nhìn nhau với đôi mắt khác thường, mỗi người đều nhìn đối phương như kẻ thù duy nhất, không gì có thể xóa đi cái cảm giác này.

“Bắn” “bắn”

Tiếng súng đã phá đi cái không khí thù địch nơi đây, cô gái đã bị viên đạn bắn vào, một dòng máu chảy ra, nhưng điều đó không làm cô quỵ xuống, cô đã bỏ chạy, nhưng trước khi khuất dạng, cô vẫn quay lại và nhìn Alex bằng một con mắt đầy căm thù, và chết chóc.

- Em không sao chứ Alex, anh xin lỗi vì đã đến muộn. Và chuyện gì vừa mới xảy ra nơi đây thế.

- Đó là một cô gái xa lạ, nhưng đó vẫn là một mối quan tâm không thể thiếu em, cô ta là thuộc hạ của Huyết Phụng, và cô ta cũng là một Phụng, ả muốn giết những Rồng bọn em.

- Nhưng tại sao cô ta lại biết chỗ này, và cô ta có một sức mạnh khá lớn đấy.

- Chuyện căn hộ của bọn em bị phá như thế này rất thường xuyên

xảy ra, vì hầu hết những kẻ thù bon jem chạm mặt đều nhớ bọn em , vì bọn em xinh đẹp mà. Và phá hoại nhiều nhất vẫn là trên trộm RX79, công nhận là hấn phá dữ đến thế.

- Ha.....ha.....không ngờ là em vẫn đủ bình tĩnh để nói những câu vui như thế.

- Nếu em không giữ bình tĩnh, thì liệu anh có cười được như bây giờ hay không.

- Hả !

- Hi.....hi.....

- Trời đất ! Chúng tôi đi có chút xíu thôi, mà cô đã dẫn anh ta về phá cái nhà này đến thế rồi đấy hả Alex. Zane giả giọng khó khăn.

- Mà hai người chơi kiểu gì mà phá banh cái nhà của tôi hết vậy, có biết là mọi thứ đều là tiền không, bây giờ là thời của « Cơ chế thị trường » mà. Sara tiếp tay.

- Dạ, em thừa hai chị, hai chị hôm nay lại nữa rồi, hồi nãy có một người đến thăm sức khỏe chúng ta đó, và cái chiến trường này được anh Randy hào phóng chúng ta giúp đỡ đó. Alex phụ hoạ theo.

- Hử? Ý của bọn em là anh phải dọn hết chỗ này đấy hả?

- Chứ sao. Ca ba đồng thanh trả lời.

-Mọi chuyện như thế nào hả chị Zane, chị đã biết được thêm chuyện gì không, về cái chết của hai chàng thanh niên đó.

- Theo suy đoán của chị thì có lẽ là không phải do người rồi.

- Vâng ạ, mới đầu em cũng không có tin lời chị Zane đâu, nhưng sao khi đi xem mới biết là việc này không phải do con người làm rồi, với lại cách đó không phải là quá xa, là một khu rừng rậm đấy, và nó đã già lắm rồi, không ai dám bước chân vào đó đã mấy chục năm nay rồi.

- Có chuyện gì trong đó hay sao nhỉ? Mà tại sao bọn này lại vào ?

Alexhoir.

- Thì chắc nhậu nhẹt gì đó, rồi say xỉn, vào trong đó đấy. Bọn con trai ai cũng thế, uống rượu vào rồi là vô tâm, không còn biết cái gì là gì nữa.

- Um!

- Hi.....hi.....chị Zane nói thế anh Randy phản đối kìa. Sara bênh.

- Ừ nhỉ! Đâu thể gom chung như thế nhỉ, với lại là người mà Alex chọn mà, không có nhầm đâu.

- Chị Zane này, nói gì kỳ thế, không có gì đâu, sao mà chị nói hoài à.

- Tui đâu có biết, mọi chuyện của mấy người để mấy người lo đi.

- Bây giờ chúng ta nên nói một vấn đề quan trọng hơn ở đây nha, còn chuyện mấy chàng thanh niên kia gác qua một bên đi. Anh có một chuyện rất muốn nói với các em để chúng ta cùng bàn bạc.

- Hồi này giờ lo việc của cô gái kia, nên em cũng quên luôn cái vụ này, có chuyện gì anh nói đi.

- Vâng ạ, anh nói đi.

- Anh và Peter đã cùng nhau nghiên cứu rất nhiều về những văn tự cổ, và biết rằng khi xưa có tới hai con Phụng cùng ba linh thú còn lại chiến đấu với Hắc Kỳ Lân.

- Vâng ạ, chuyện này bọn em biết rồi ạ. Mà sao dạo này không thấy anh Peter vậy anh Randy. Zane nói.

- À, mấy hôm nay anh ấy bận rất nhiều việc, với lại anh ấy là thêm một phần công việc của anh nữa mà. Các em biết không, sách xưa có kể lại rằng, hai con Phụng đó vì cứu lẫn nhau nên cuối cùng một con đã bị chết, đó là Mộc Phụng Hoàng, còn lại con Hoả Phụng

Hoàng đã sống sót và bay đi.

- Sao chú Saro lại nói rằng con Mộc Phượng Hoàng bị máu Hắc kỳ Lân vấy vào, nên trúng độc mà chết.

- Đừng thắc mắc vậy chứ Sara, sách cổ mà, đôi khi xảy ra dị bản đó, nhưng mà kết cục vẫn là con phượng hoàng đó chết thôi.

- Alex nói đúng đấy, và nếu anh không nhầm thì có lẽ con Mộc Phượng Hoàng đó chết tại khu rừng cách thị trấn nơi có vụ mấy chàng thanh niên không quá xa. Và có lẽ đây là một máu chốt.

- Như vậy, chúng ta sẽ phải lại đó để mà tìm kiếm vết tích của nó à. Zane chán nản nói.

- Chắc phải như vậy thôi chị Zane, em mong mọi việc sẽ mau kết thúc mà. Sara an ủi.

- Nhưng em vẫn thắc mắc một điều, đó là sự hoán đổi vị trí cũng như quyền năng của Shanen và Tera, tại sao khi chào đời họ lại được cả sức mạnh của hai con phượng hoàng, và khi lớn lên thì họ lại có sự hoán đổi.

- Điều này thì anh không biết Alex ạ, nhưng có lẽ đó là số mạng, hay một thứ gì đó giống như thế, có thể gọi họ là những con người được chọn.

- Mà tại sao người gây ác bây giờ không phải là con Mộc phượng hoàng đã chết vì bị nhiễm khí độc từ Hắc Kỳ Lân kia, nếu như nó vẫn sống, thì nó đã trở nên độc ác rồi.

- Đừng hiểu lệch như thế Alex ạ, cũng như bà Mina thôi, bà ta cũng đã yêu và cùng với Alexander một truyền nhân của Hắc Kỳ Lân thôi, nhưng cô ta cũng đâu có chuyện gì đâu, và còn có mang nữa mà. Zane nói.

- Mặt chị Alex lại bị tái xanh nữa kìa. Sara thốt lên.

- Em không sao đâu, nhưng tại sao mỗi lần em nghe tới chuyện này thì đầu em lại choáng váng như thế nhỉ.
- Alex này, anh nghĩ rằng có sự thay đổi, hoán chuyển giữa bà Shanen và Tera là do trước kia con Hoả Phượng Hoàng đã muốn trả thù cho con còn lại thôi.
- Em không nghĩ vậy đâu. Sara bác bỏ ý kiến của Randy. Nếu như thế thì tại sao bà Shanen lại xô Tera xuống vực. Sức mạnh của con phượng hoàng đó cũng không còn.
- Đúng thế, bây giờ cầu mong sao bà Tera và Mina vẫn còn sống để mà mọi việc sẽ được giải đáp. Zane hy vọng.

* * *

- Bởi vì đó đúng là trả thù của ta, không phải chỉ mình Hắc Kỳ Lân, mà cả bọn mi, cả bọn tứ linh kia cũng phải chết, máu bọn mi sẽ là hạnh phúc của ta, bởi vì sự ra đi của Mộc Phượng Hoàng sẽ giúp cho sức mạnh của ta tăng lên, dù đó là em của ta.
- Đó lại là một câu chuyện khác, đó là câu chuyện của một con bé bị bỏ rơi để rồi sau khi bừng tỉnh khỏi giấc ngủ, nó nhận ra rằng quyền lực là tất cả.

(Hết tập 1)

Nguồn: Selphie
Người đăng: Ct.Ly
Thời gian: 25/01/2005 8:36:19 CH